† ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (ΤΟΥ ΘΩΜΑ).

«Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ᾽ ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησις καὶ σωτήριος ὁμολογία».

† Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

† ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Ἦχος πλ. α΄ Πα

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον
πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
σα α α με νο ος *Ἅπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ δὶς ὑπὸ τῶν χορῶν.*

Τὸ τρίτον.
Χρι στο ο ος α νε ε στη η ε εκ

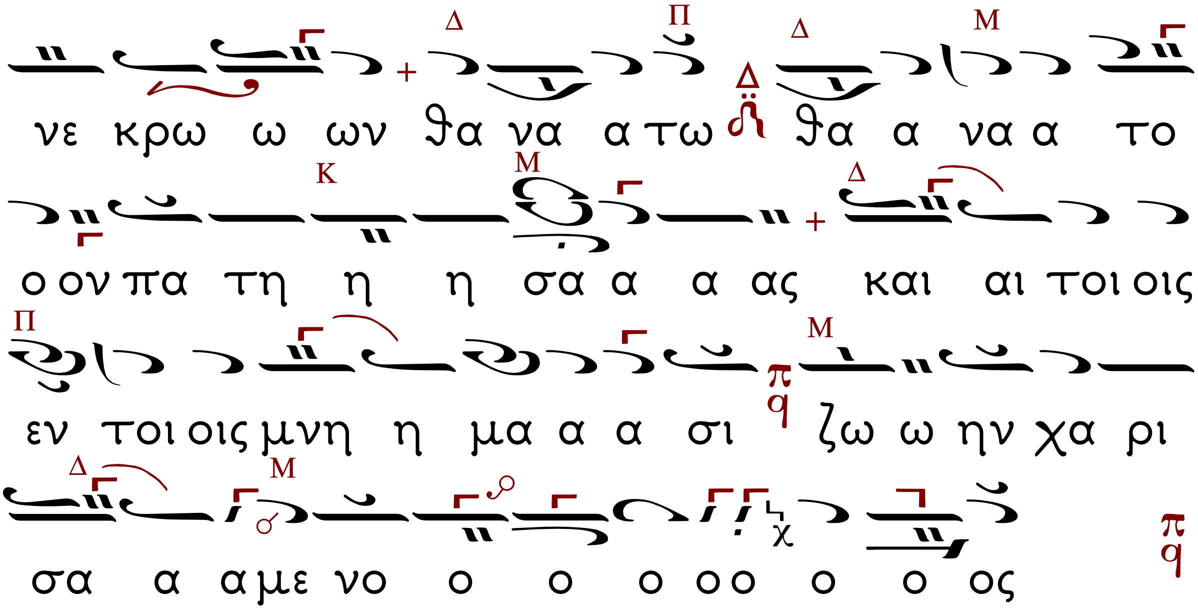

Ψαλμὸς ργʹ (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

ᾌσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ΄).

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (……), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης,

πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

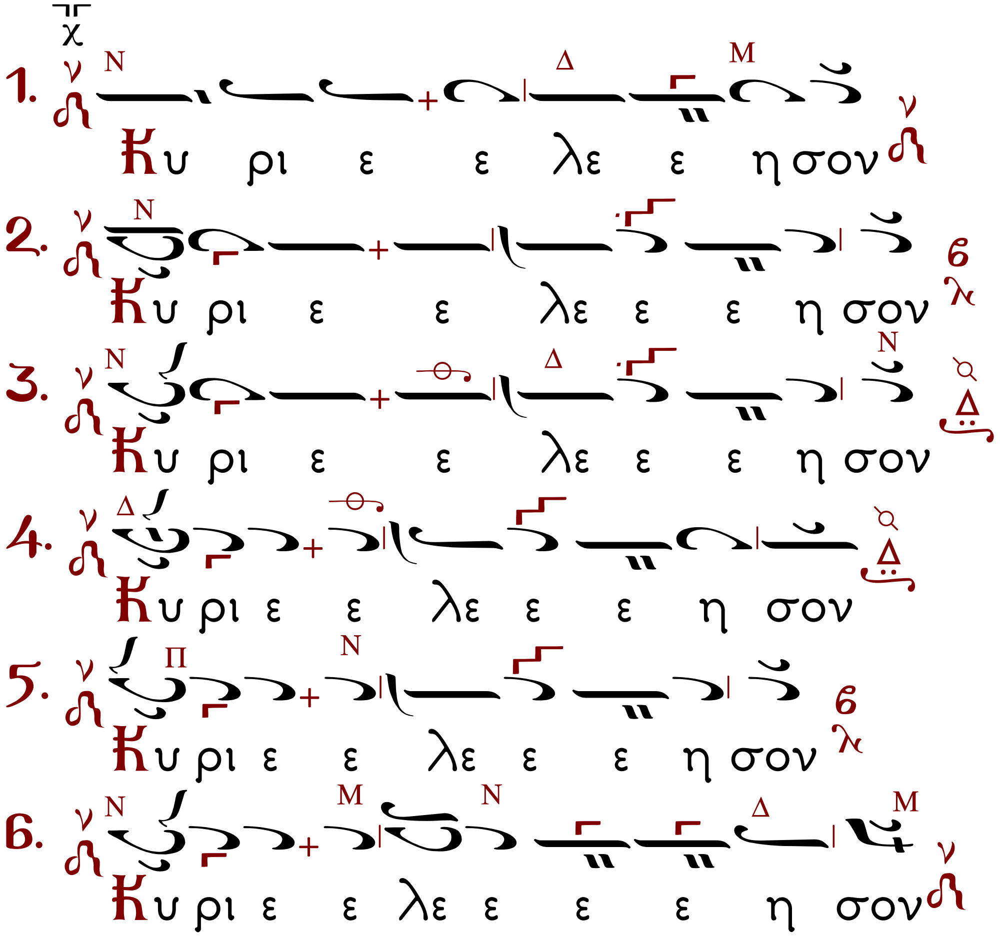

ΕΤΕΡΑ.

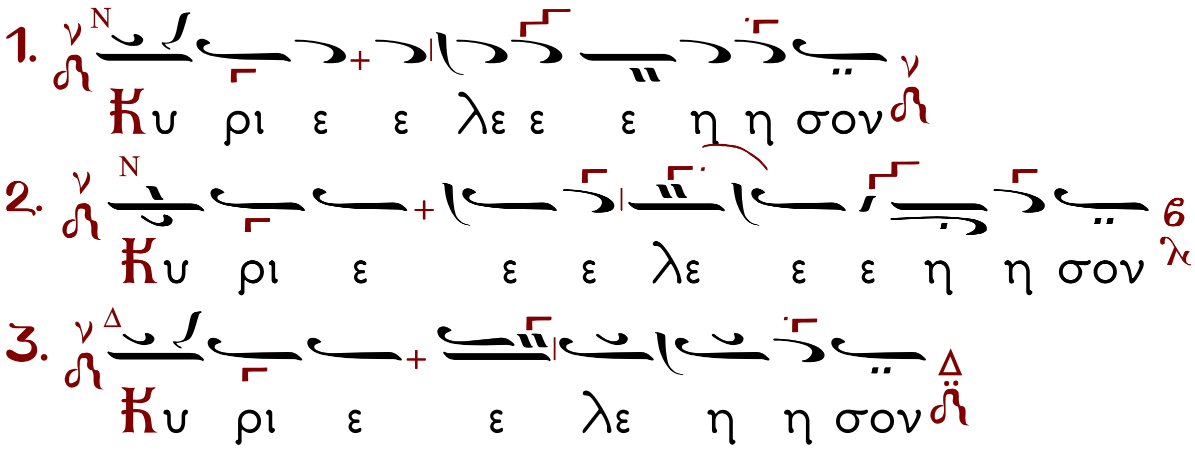

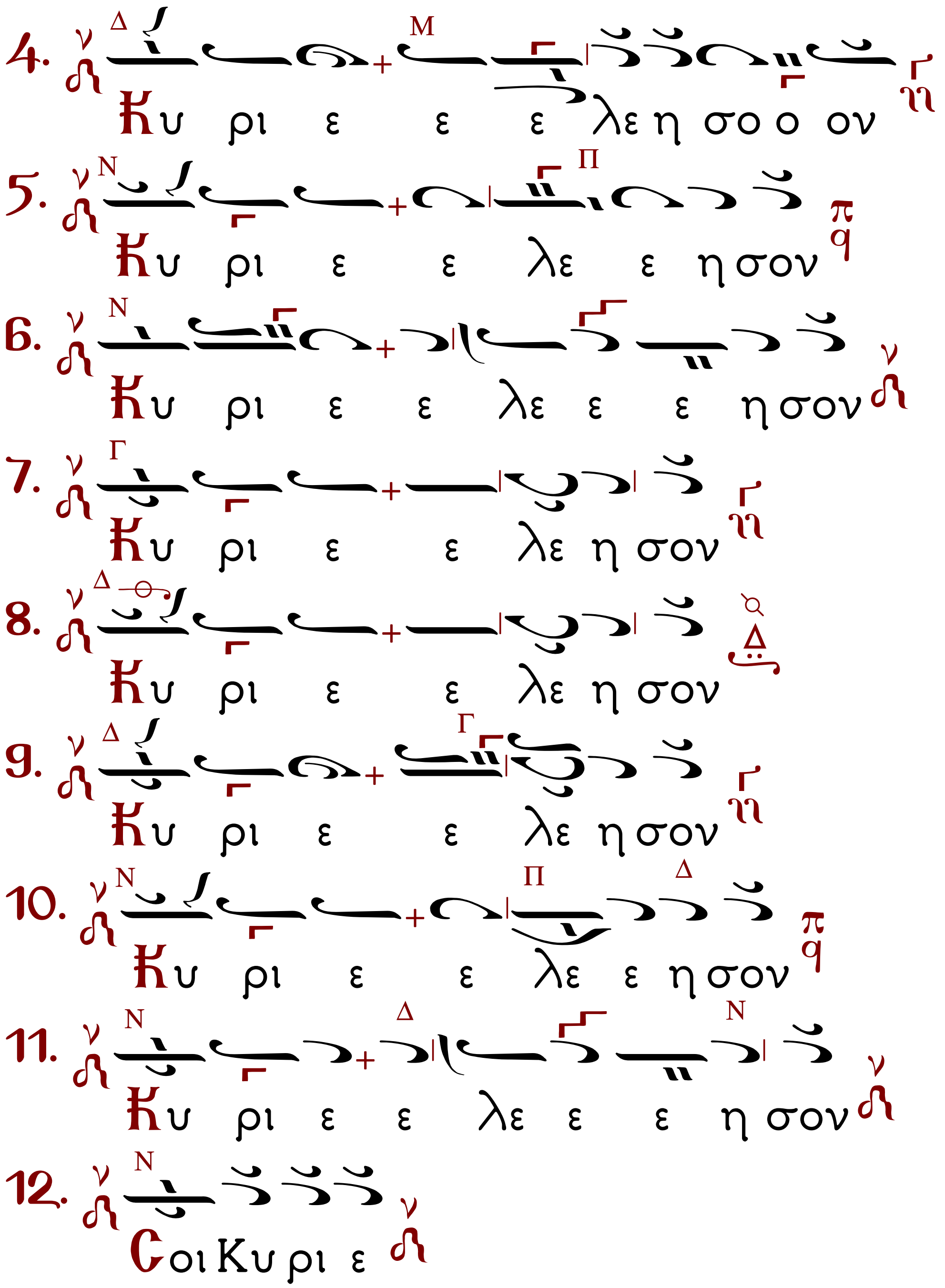
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ στ′.

Ψαλμὸς ρμ′ (140)

Ἦχος Πα

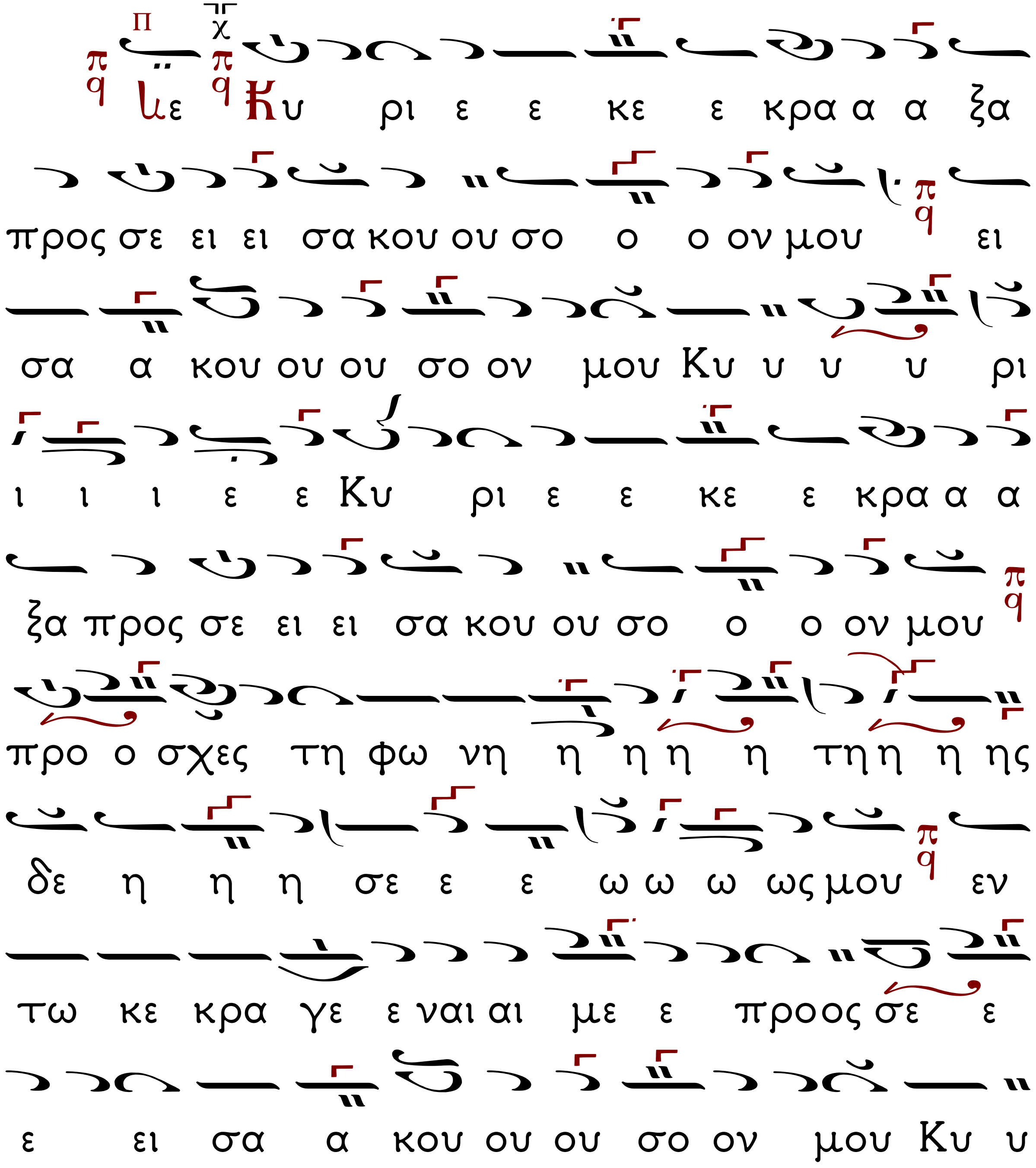

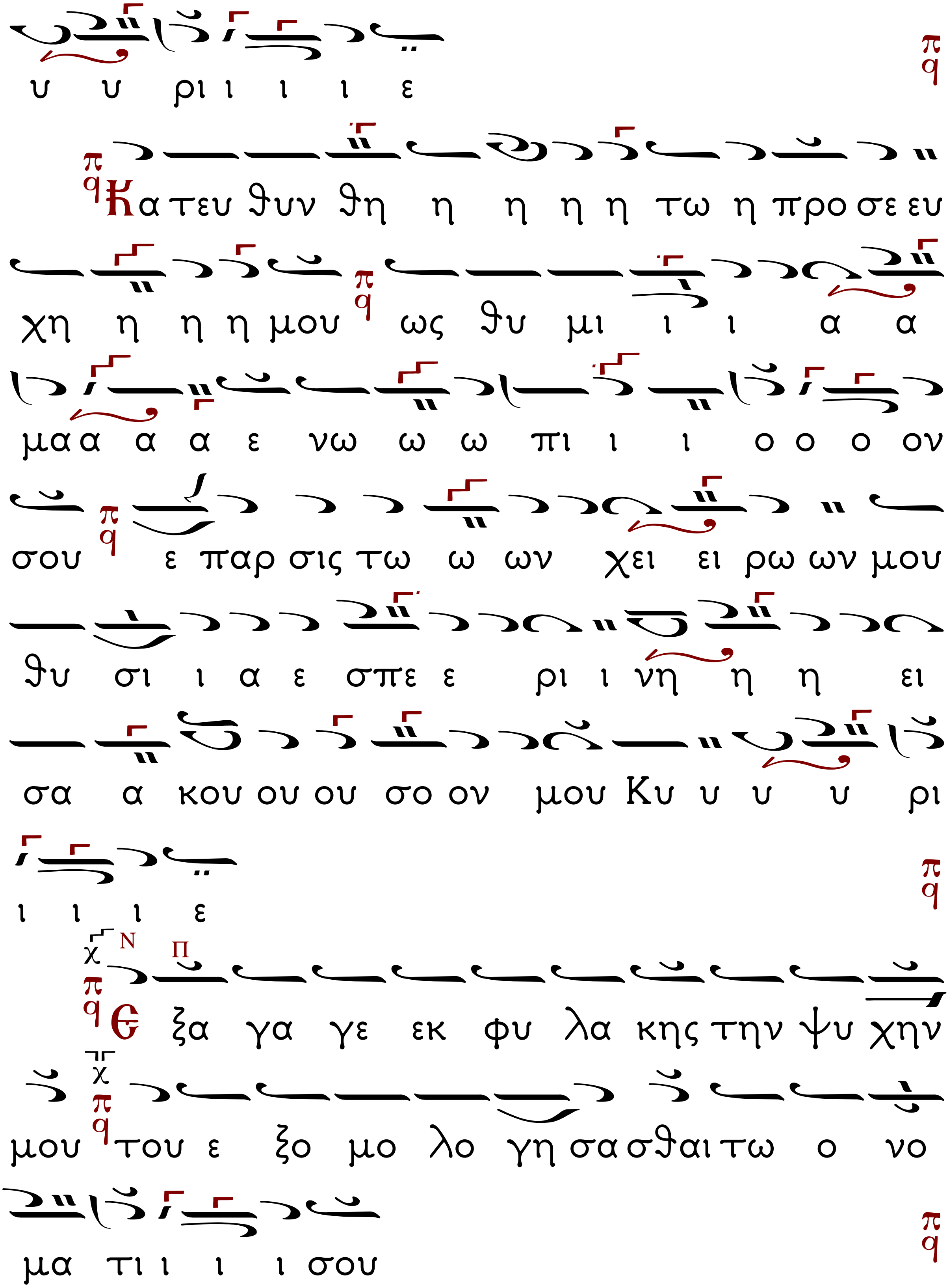
υ υ ρι ι ι ι ε
Κα τευ θυν θη η η η η τω η προ σε ευ
χη η η η μου ως θυ μι ι ι α α
μα α α α α ε νω ω ω πι ι ι ο ο ο ον
σου ε παρ σις τω ω ων χει ει ρω ων μου
θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η η ει
σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι
ι ι ι ε
Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο
μα τι ι ι ι σου

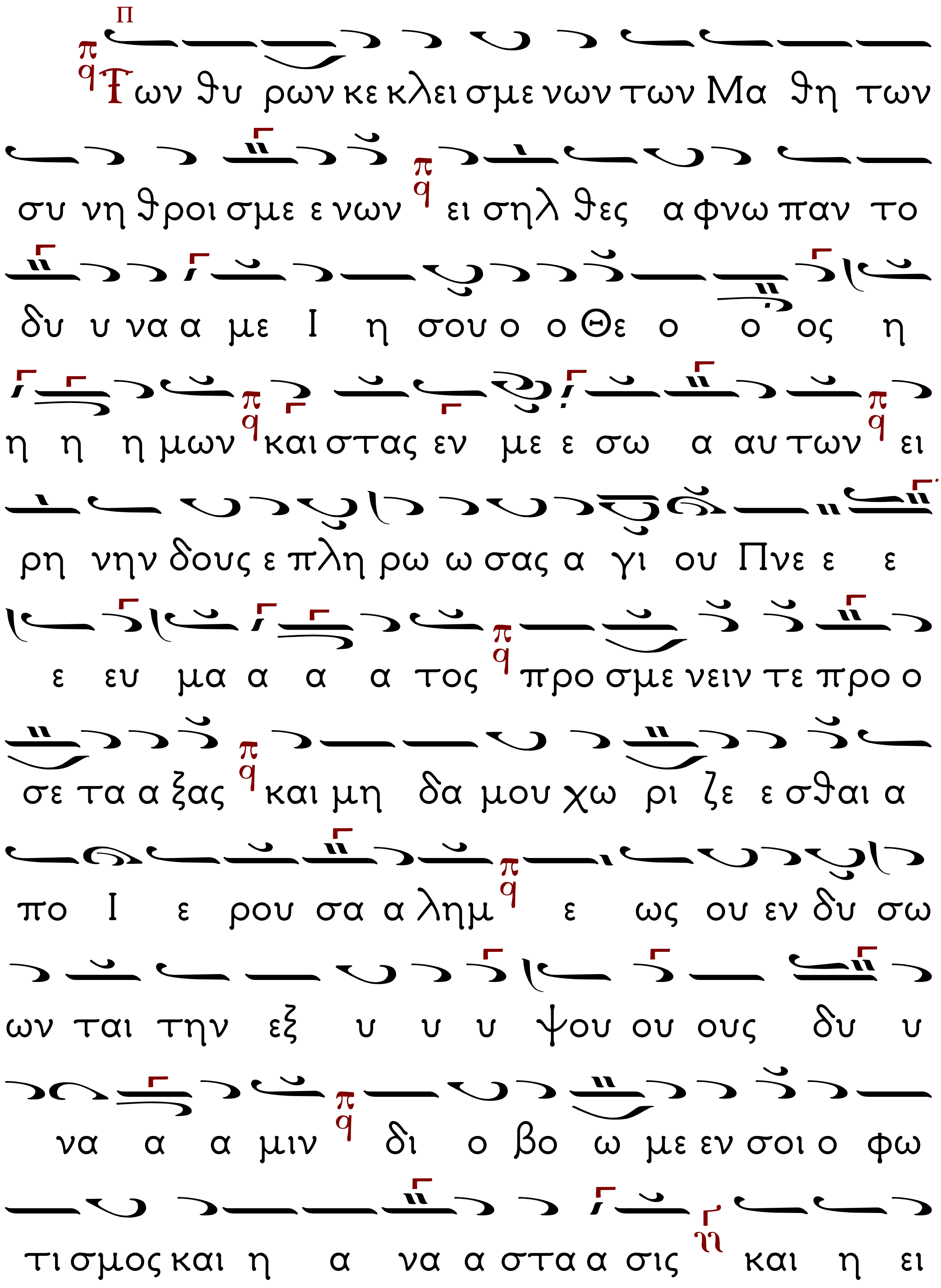
Των θυ ρων κε κλει σμε νων των Μα θη των
συ νη θροι σμε ε νων ει σηλ θες α φνω παν το
δυ υ να α με Ι η σου ο ο Θε ο ο ος η
η η η μων και στας εν με ε σω α αυ των ει
ρη νην δους ε πλη ρω ω σας α γι ου Πνε ε ε
ε ευ μα α α α τος προ σμε νειν τε προ ο
σε τα α ξας και μη δα μου χω ρι ζε ε σθαι α
πο Ι ε ρου σα α λημ ε ως ου εν δυ σω
ων ται την εξ υ υ υ ψου ου ους δυ υ
να α α μιν δι ο βο ω με εν σοι ο φω
τι σμος και η α να α στα α σις και η ει

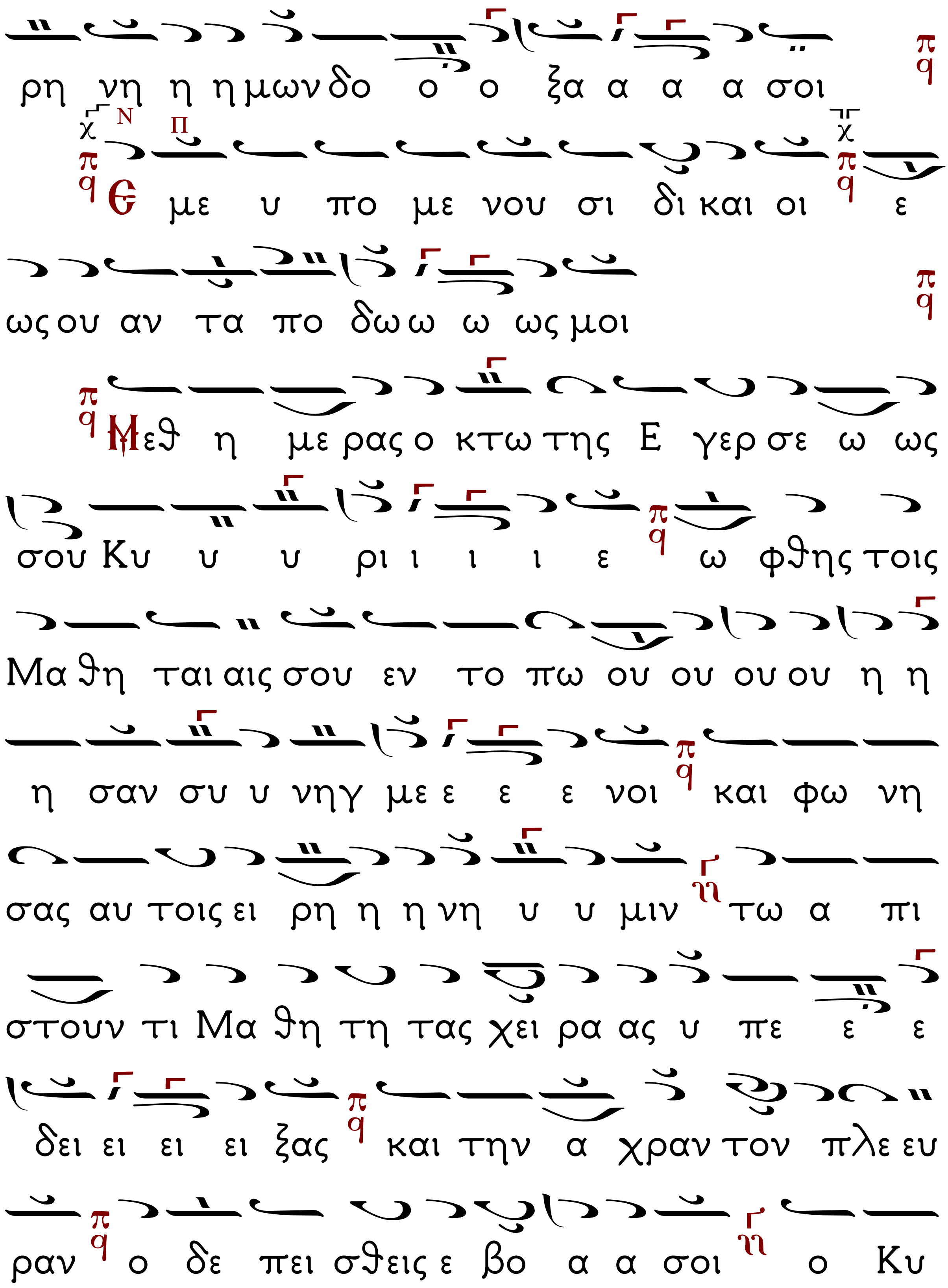
ρη νη η ημων δο ο ο ξα α α α σοι
Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε
ως ου αν τα πο δω ω ω ως μοι
Μεθ η με ρας ο κτω της Ε γερ σε ω ως
σου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ω φθης τοις
Μα θη ται αις σου εν το πω ου ου ου ου η η
η σαν συ υ νηγ με ε ε ε νοι και φω νη
σας αυ τοις ει ρη η η νη υ υ μιν τω α πι
στουν τι Μα θη τη τας χει ρα ας υ πε ε ε
δει ει ει ει ξας και την α χραν τον πλε ευ
ραν ο δε πει σθεις ε βο α α σοι ο Κυ

ρι ος μου και ο Θε ος μου δο ο ο ξα
α α α σοι

Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι
ε Κυ ρι ε ει σακουσον της φω νη η η ης
μου

Θω μας ο λε γο με νος Δι δυ υ μος ουκ
η η ην μετ α αυ των ο τε ει ση η ηλ θες
Χρι ι στε κε κλει σμε νων τω ω ω ω ων
θυ υ υ υ ρων ο θεν και η πι στει τοις ρη
θει ει σιν α αυ τω εξ α πι στι ας εις πι
ι ι στιν βε ε βαι αι αι ων ουκ α πη ξι

ω ω σας δε ε ε Α γα α θε υ πο δει ξαι

αυ τω την α χραν το ον πλευ ρα αν σου και

των χει ρων και των πο δω ων τους μω ω ω

ω ω λω ω ω ω πας ο δε ψη λα φη σα ας

και ι ι δων ω μο λο γη σε σε ει ναι Θε

ο ο ον ου γυ υ μνον και αν θρω ω πον ου ου

ου ου ου ψι ι ι ι λον και ε βο ο ο

α ο Κυ ρι ος μου και ο Θε ος μου δο

ο ο ξα α α α σοι

Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον

τα εις την φω νην της δε η σε ω ω ω ως

μου

Των Μα θη των δι στα ζον των τη ογ δο
ο η η η με ε ε ρα ε πε στη η ο Σω ω
τηρ ου ου ου ου η η η σαν συ υ νηγ με
ε ε ε νοι και την ει ρη η νη ην δους τω
Θω μα ε βο ο η η σε δευ ρο Α πο στο
λε ψη λα φη σον πα α λα α μας αις τους η
λους ε ε ε ε ε πη η η η ξαν ω κα
λη α πι στι ι α του Θω ω μα των πι
στων τας καρ δι ι ας εις ε πι ι ι ι γνω
ω σιν η η η η ξε και με τα φο βου ε

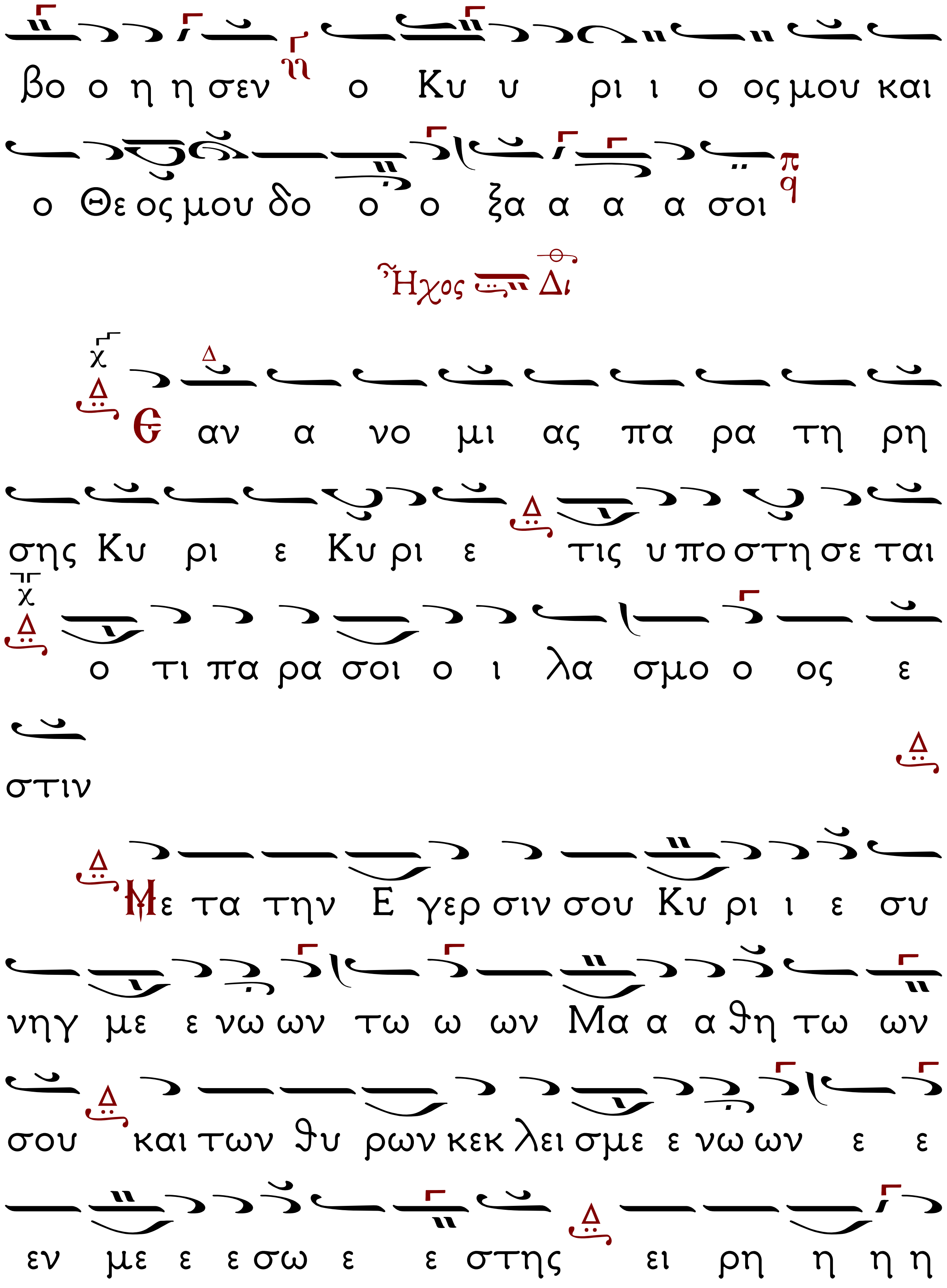
βο ο η η σεν ο Κυ υ ρι ι ο ος μου και
ο Θε ος μου δο ο ο ξα α α α σοι
Ἦχος Δι
Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε
στιν
Με τα την Ε γερ σιν σου Κυ ρι ι ε συ
νηγ με ε νω ων τω ω ων Μα α α θη τω ων
σου και των θυ ρων κεκ λει σμε ε νω ων ε ε
εν με ε ε σω ε ε στης ει ρη η η η

νην πα ρε ε ε ε ε ε χω ων α α

αυ τοις πει σθεις δε και αι ο Θω ω μα α ας

τη ο ρα σει των χει ρω ων και αι αι τη η

ης πλευ ρα ας σου Κυ υ υ υ υ ρι

ι ι ι ον και Θε ο ον σε ω μο λο ο ο

γη η η η η σε σω ζον τα τους ελ πι ζο

ον τας εις σε ε φι λα α αν θρω ω ω ω

πε

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ

πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η

ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Των θυ ρων κε κλει σμε νων ε πι στας ο

Ι η σους τοι οις Μα θη η ταις α φο βι ι ι

αν και ει ρη νη η ην ε ε δι ι ι δου ει

τα λε γει ει τω Θω ω μα τι ι μοι οι α πι ι

στεις ο τι α νε στην ε εκ νε ε κρων φε

ε ρε ω δε την χει ρα α α σου και βα

α λε εις την πλευ ραν μου ου ου και αι ι ι ι

δε σου γαρ α πι στου ου ουν τος οι παν

τες ε ε ε ε ε μα α α α θον τα πα

α α α α α θη και τη ην Α α α να α

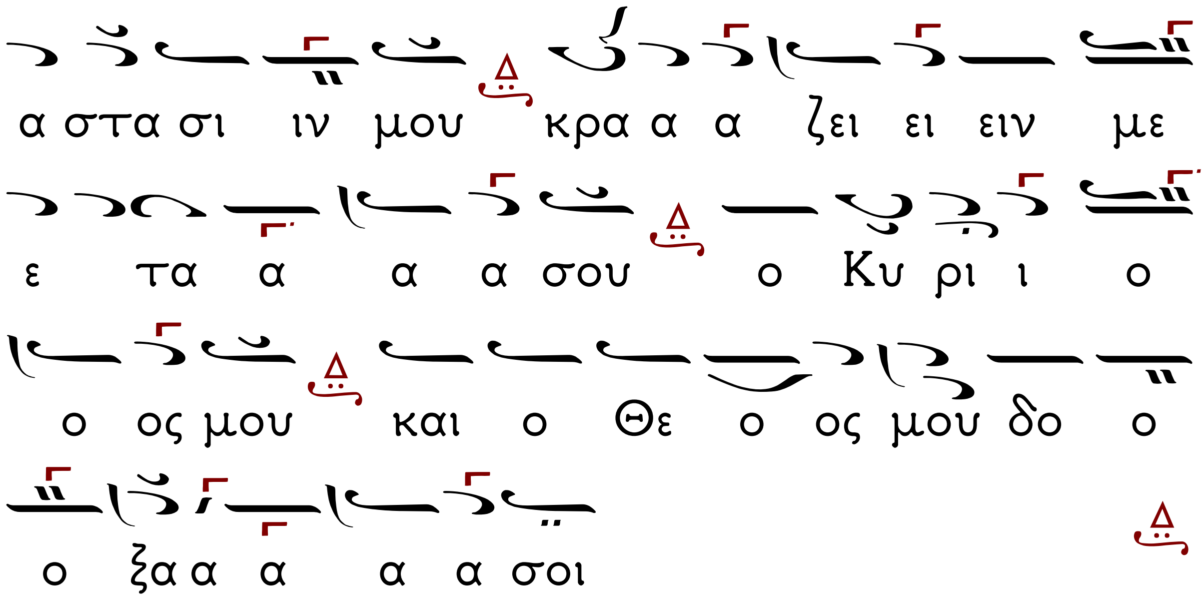
α στα σι ιν μου κρα α α ζει ει ειν με
ε τα α α α σου ο Κυ ρι ι ο
ο ος μου και ο Θε ο ος μου δο ο
ο ξα α α α α σοι

Εἶτα ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Πορφύραν ἐξ αἵματος λαμπράν, τοῦ οἰκείου Πάνσεμνε, περιθεμένη ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθησας, Βασιλέα κτίστην, τοῦ παντὸς καὶ Κύριον, πρὸς τούτου τε τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀπείληφας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύουσα, ὡς παρθένος καὶ Μάρτυς πολύαθλος.

Στίχος. Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω
το ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ
τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα
ηλ εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ του

ου ου

Πορφύραν ἐξ αἵματος λαμπράν, τοῦ οἰκείου Πάνσεμνε, περιθεμένη ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθησας, Βασιλέα κτίστην, τοῦ παντὸς καὶ Κύριον, πρὸς τούτου τε τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀπείληφας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύουσα, ὡς παρθένος καὶ Μάρτυς πολύαθλος.

Στίχος. Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι λα οι

Πυρὸς καταφλέγοντος ὁρμήν, ἤνεγκας Πανεύφημε, ξέσεις τὲ πάσας τοῦ σώματος, ἐνατενίζουσα, πρὸς τὰς ἀντιδόσεις, τάς ἐκεῖσε πάνσεμνε, ἃς μόνοις Ἰησοῦς προητοίμασε, τοῖς ἀγαπήσασι καὶ θερμῶς αὐτὸν ποθήσασιν, ὡς νυμφίον ψυχῶν ὡραιότατον.

Στίχος. Ο τι ε κρα ται ω θη το

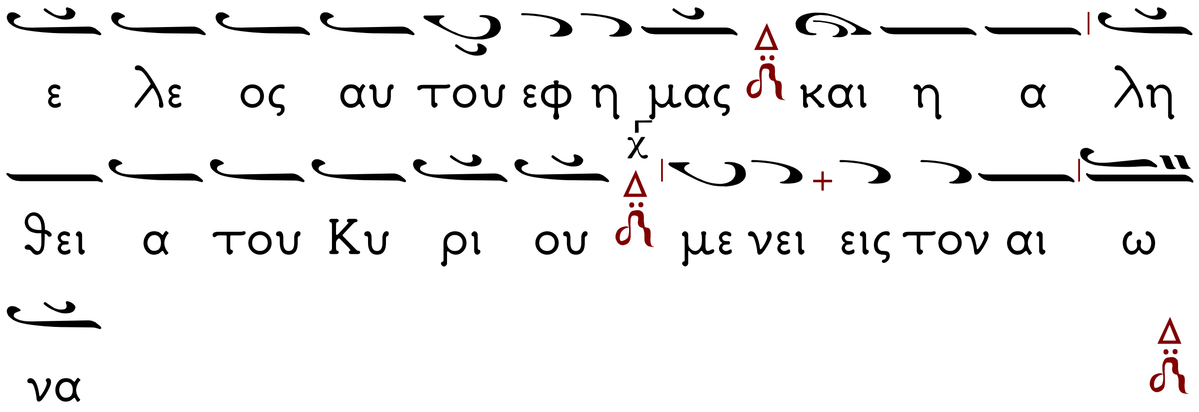

Ἐθέλχθης τῷ ἔρωτι Χριστοῦ, καὶ Θεοὺς ἐμίσησας, ἐθνῶν καὶ ἄψυχα ξόανα, Εἰρήνη ἔνδοξε, καὶ θεογνωσίας, στήλην ἐμφανέστατα, σαυτὴν τοῖς καθορῶσιν ἀνέστησας, ὡς ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δρόμον τελειώσασα, καὶ τὴν πίστιν, ἄμωμον τηρήσασα.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. α' Πα

Δο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι
ω και Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα
α α α τι

Την σην υ περ ανθρω πον αθλη η σιν Ει
ρη η νη η πα να οι οι οι οι δι ι ι ι με
ουκ αν θρω ω ω πω ων μο ο ο νον ε θαυ μα
σαν τα α ε ε ε θνη η αλ λα και α α α
λο γο ος φυ υ υ σις και πυρ και υ δω ωρ η η
δε ε ε σθη η η η σαν ιπ ποι μη ε νεγ
κον τες την πα τρω ω ω αν ορ γην σε μεν ηυ

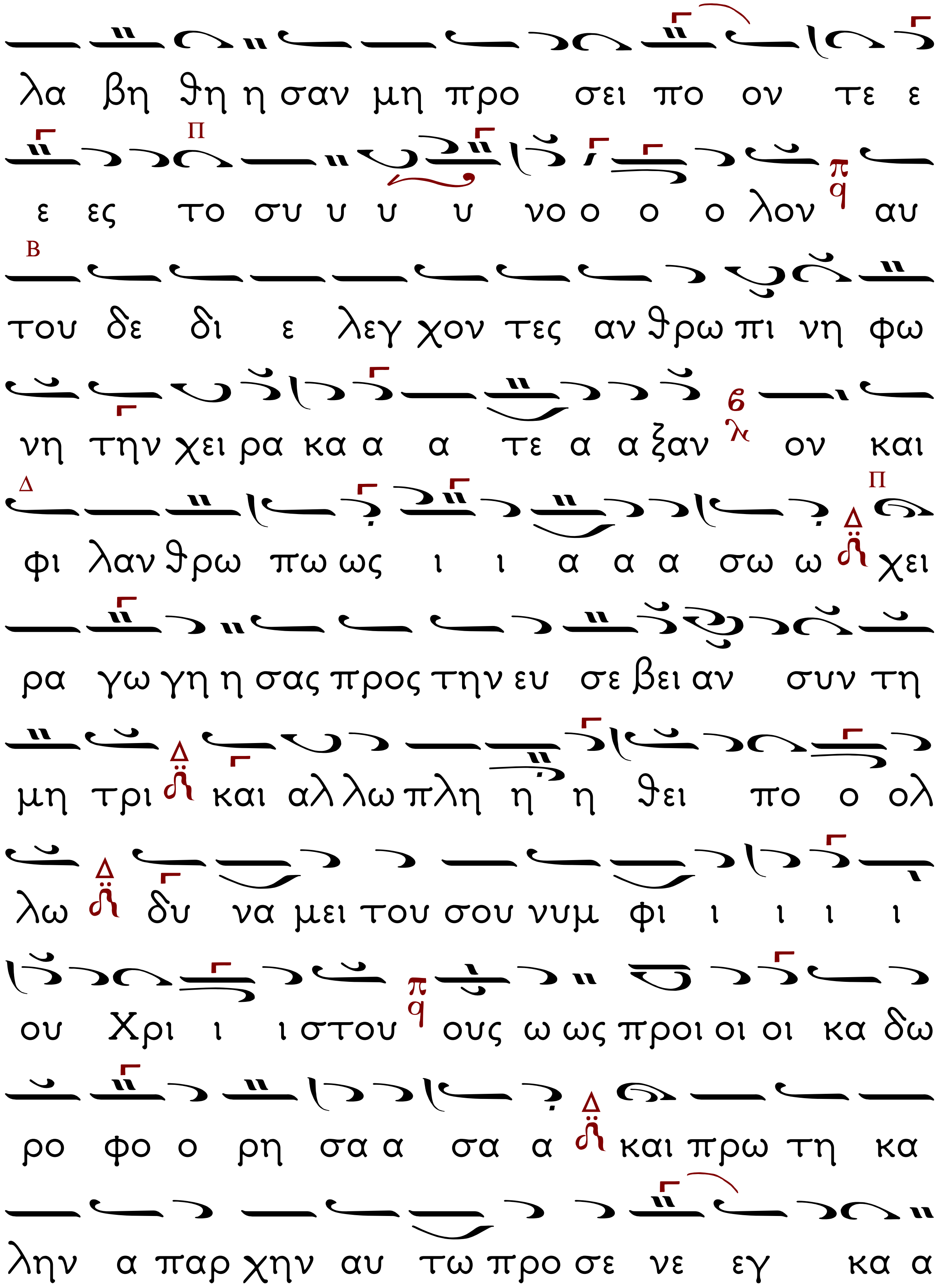
λα βη θη η σαν μη προ σει πο ον τε ε
ε ες το συ υ υ υ νο ο ο ο λον αυ
του δε δι ε λεγ χον τες αν θρω πι νη φω
νη την χει ρα κα α α τε α α ξαν ον και
φι λαν θρω πω ως ι ι α α α σω ω χει
ρα γω γη η σας προς την ευ σε βει αν συν τη
μη τρι και αλ λω πλη η η θει πο ο ολ
λω δυ να μει του σου νυμ φι ι ι ι ι
ου Χρι ι ι στου ους ω ως προι οι οι κα δω
ρο φο ο ρη σα α σα α και πρω τη κα
λην α παρ χην αυ τω προ σε νε εγ κα α

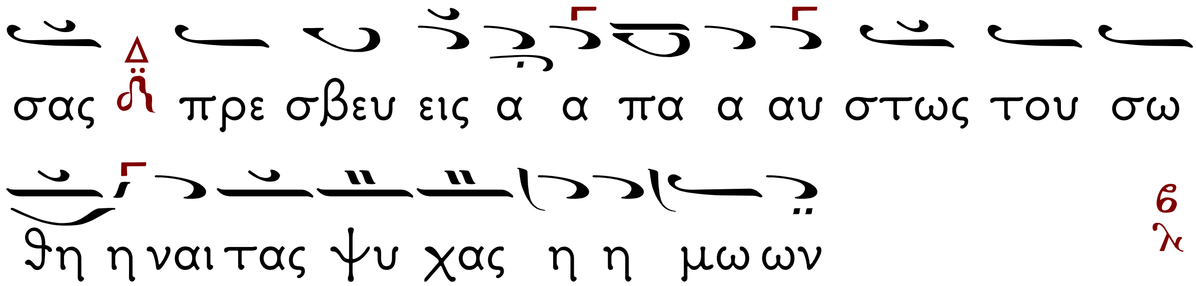
σας πρε σβευ εις α α πα α αυ στως του σω
θη η ναι τας ψυ χας η η μω ων

Καὶ νῦν... Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α' Πα

Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α

μην

Των θυ υ ρω ων κε ε ε κλει ει σμε ε ε

νων ε πε ε ε ε στη ης Χρι ι ι στε

προ ο ος τους Μα α θη η η η τας το τε

ο Θω ω μας οι κο νο μι ι κως ουχ ευ ρε

ε ε θη με ετ α α αυ των ε λε γε

γαρ ου ου ου μη η η πι ι στε ε ευ σω ε

αν μη η ι ι ι δω κα α γω ω ω το ο ον

Δε σπο ο ο ο ο ο την ι ι δω τη η ην

πλε ευ ραν ο ο θε ε εν ε ε ξη η ηλ θε

το αι μα το υ υ δω ωρ το βα α α πτι

ι ι ι σμα ι ι δω τη η ην πλη η γη η

ην εξ ης ι ι α α α θη η το με γα

τρα αυ μα α α ο α α αν θρω ω ω ω πος

ι δω πω ως ου ου ουκ η η ην ω ως πνε ε ευ

μα αλ λα α σα α αρξ και αι ο στε ε ε ε

α ο τον θα να α α το ον πα α τη

η η σας και Θω μαν πλη η ρο φο ο ρη η

η σα ας Κυ ρι ι ι ε δο ο ο ξα α α σοι

οι οι οι οι οι οι

05-05-2019 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ϗ ΑΓΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

Ἦχος Δι

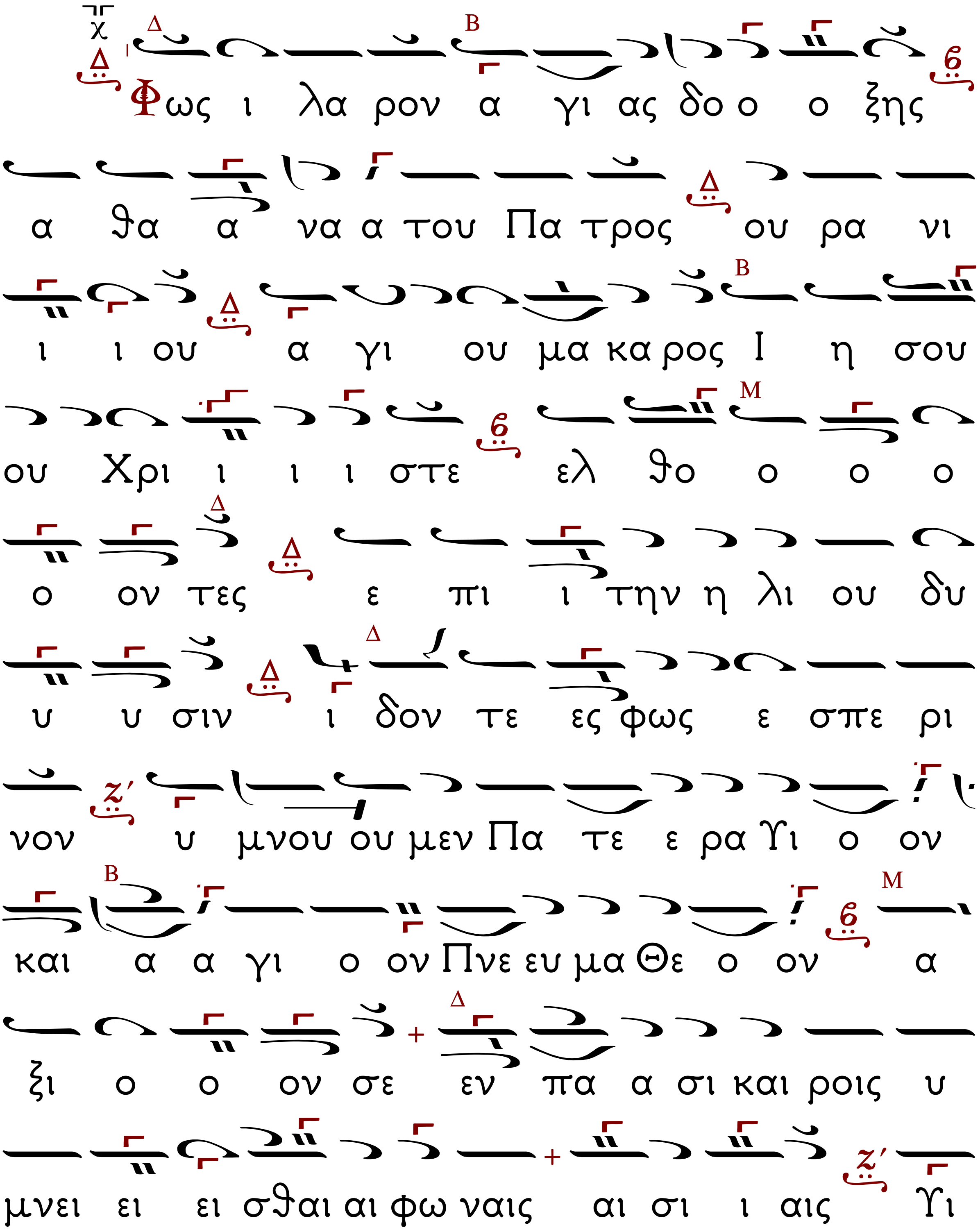

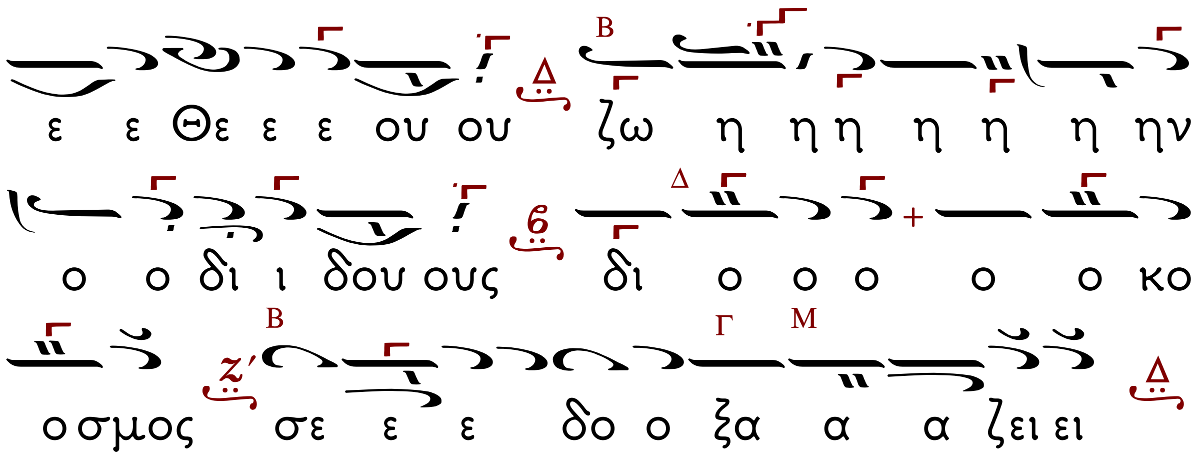
ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η η η η ην
ο ο δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο κο
οσμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ. ΤΩ͂ ΣΑΒΒΑΤΩ͂ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἦχος Δι

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. Ε νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι

κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

πρε πει αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναι εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· οὕτω λέγει Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ἁγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν, τὸν δοῦλον τῶν ἀρχόντων. Βασιλεῖς ὄψονται αὐτόν, καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν ἔναντι Κυρίου, ὅτι πιστός ἐστιν ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἐξελέξατό σέ, οὕτω λέγει Κύριος· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σε, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε, καί ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ κατεστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομῆσαι κληρονομίαν ἐρήμου, λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν· οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ διψήσουσιν· οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων οὐδὲ ὁ Ἥλιος, ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτούς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μήτραν, καὶ ὡς νύμφῃ κατεκόσμησέ με κόσμῳ, καὶ ὡς γῆ αὔξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει· οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην· καὶ εἰρήνη, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον τῶν ἐθνῶν· διὰ Σιὼν οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνοίσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, καὶ τὸ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψονται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό· καί ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου, καὶ οὐκέτι κληθήσῃ καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐκέτι κληθήσεται ἔρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται θέλημα τὸ ἐμόν, καὶ τῇ γῇ σου οἰκουμένῃ· ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοί, καὶ ἡ γῆ σου συνοικηθήσεται, καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος σὺν παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ, καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται ὁ Νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφράνθησεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υἱέ, ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, καὶ κρίνε πάντα ὑγιῶς· ἄνοιγε σὸν στόμα, κρίνε δικαίως· διάκρινε πένητα καὶ ἀσθενῆ· γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὑρήσει; τιμιωτέρα ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη. Θαρσεῖ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐπ᾿ αὐτῇ ἡ τοιαύτη σκύλου οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ· καὶ οὐ κακὰ πάντα τὸν χρόνον. Εὑρομένη ἔρια καὶ λῖνον, ἐποίησεν εὔχρηστα ταῖς χερσὶν αὐτῆς· ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευόμενη, μακρόθεν συνάγει ἑαυτῆς τὸν πλοῦτον, καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν· καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο· ἀπὸ δὲ τῶν καρπῶν αὐτῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα, ἀναζωσαμένης ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, εἴρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον· ἐγεύσατο, ὅτι καλὸν τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα· τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκτείνει πρὸς τὰ συμφέροντα, τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον· θύραν δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρδίαν ἐξέτεινε πτωχῷ, οὐ φροντίσει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονὶζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ᾿ αὐτῇ

ἐνδεδυμένοι εἰσὶ δι᾽ ὅσας στολάς, καὶ χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσων καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα. Περίβλεπτος δὲ γίνεται ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἡνίκα ἂν καθέζηται ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ κατοίκων τῆς γῆς· σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο Φοίνιξι, περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις, ἰσχὺν καὶ εὐπρεπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις· στόμα δὲ αὐτῆς διήνοιξε εὐνόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς, στεναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς· σῖτον δὲ οὐκ ἔφαγεν· ἀνέστη τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ᾔνεσαν αὐτήν· καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐπῄνεσεν αὐτήν· πολλαὶ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, πολλαὶ ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλαὶ εὕραντο δόξαν, οἱ δὲ καὶ ὑπερήρας πάσας, ψευδεῖς ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον κάλλος οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ· γυνὴ συνετὴ εὐλογεῖται· φόβον Κυρίου αὕτη αἰνείτω· δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπὸν χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνείτω ἐν πύλαις αὐτῆς ὁ ἀνήρ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτήν.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος α΄.

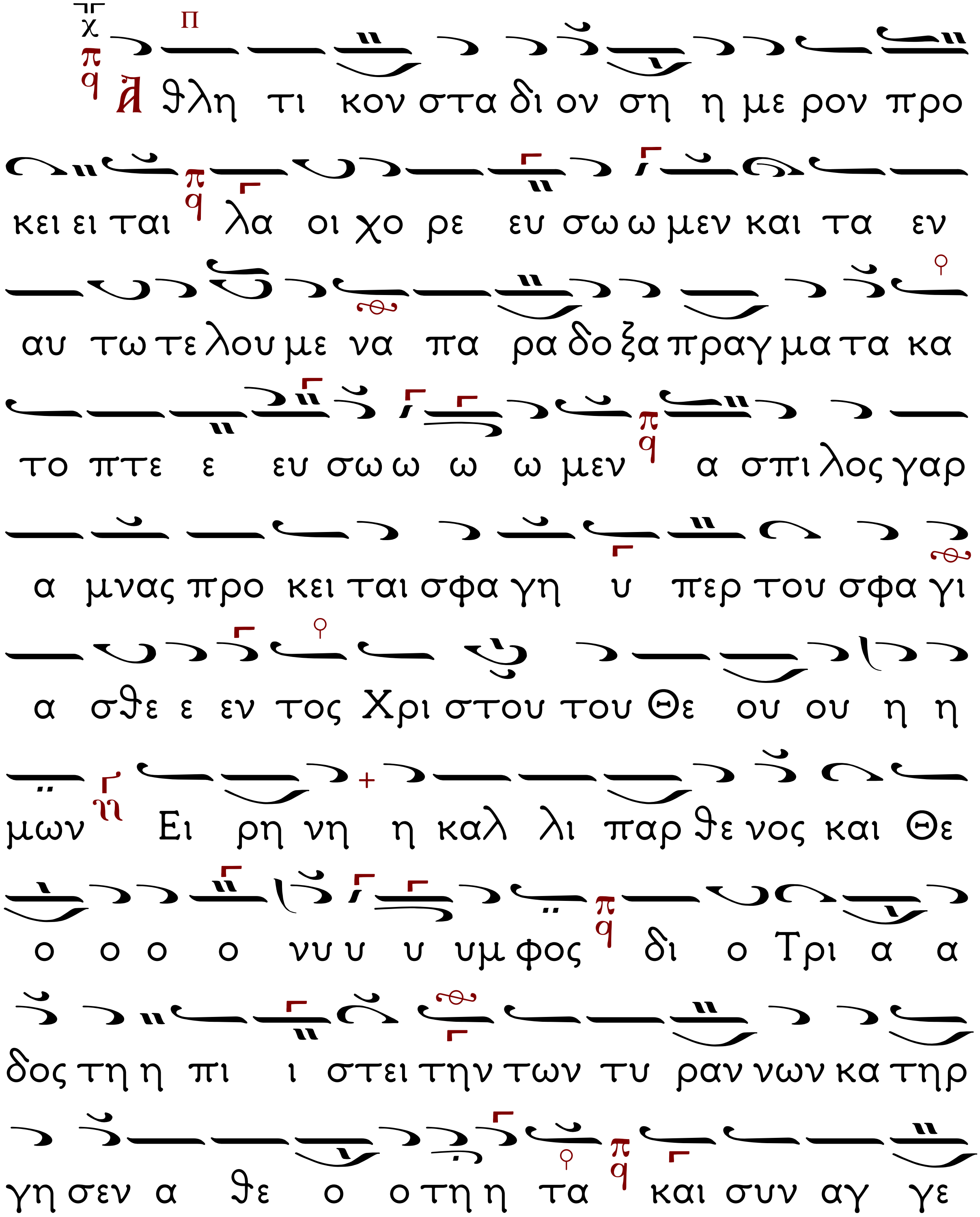

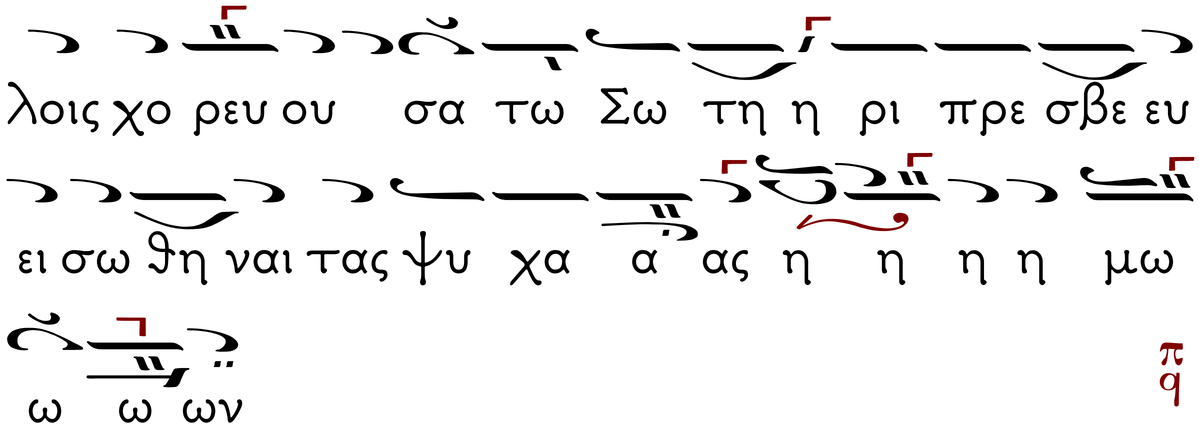
λοις χο ρευ ου σα τω Σω τη η η ρι πρε σβε ευ
ει σω θη ναι τας ψυ χα α ας η η η η μω
ω ω ων

Πλαγίου Τετάρτου.

Ἦχος πα Νη

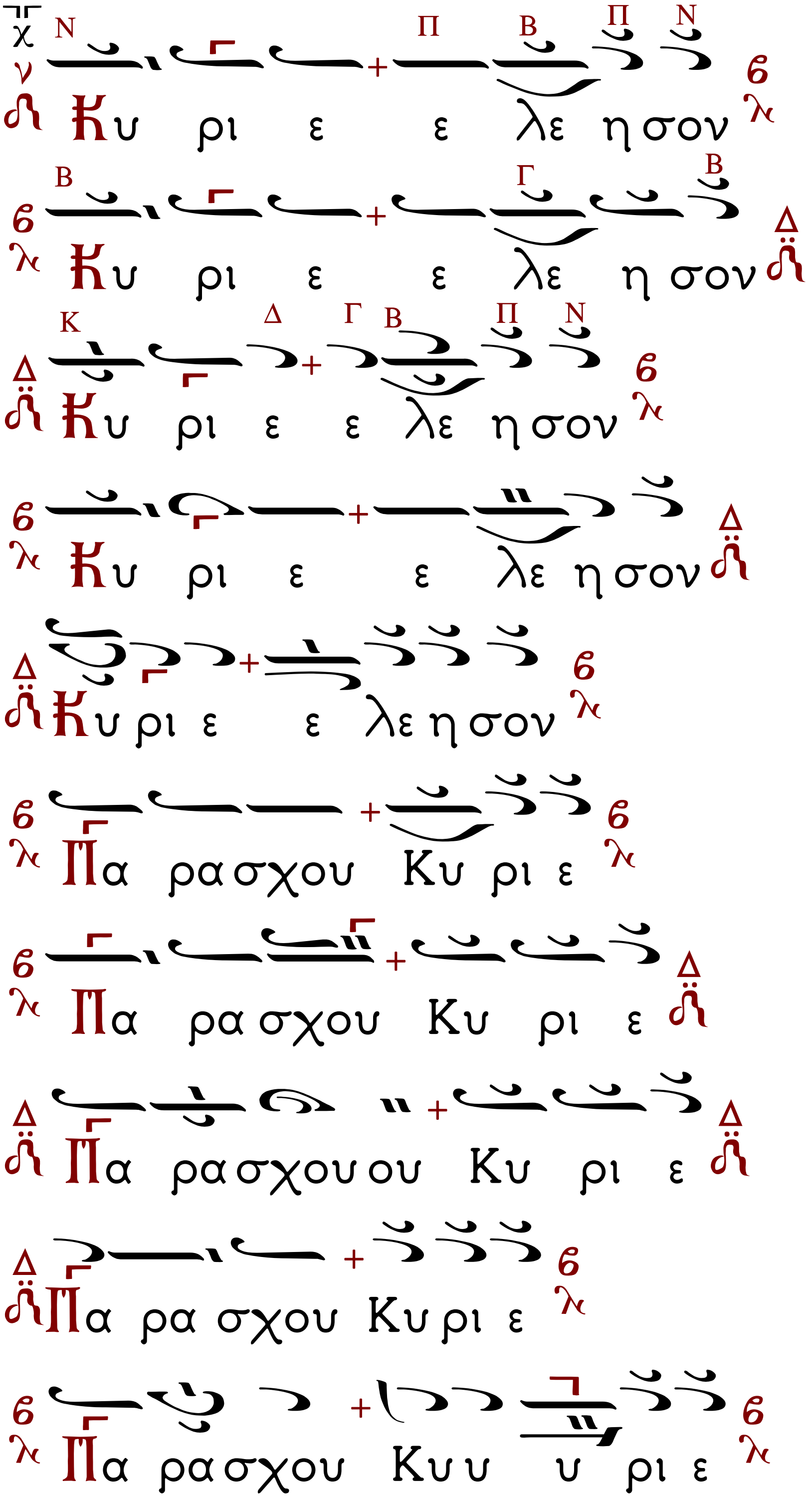

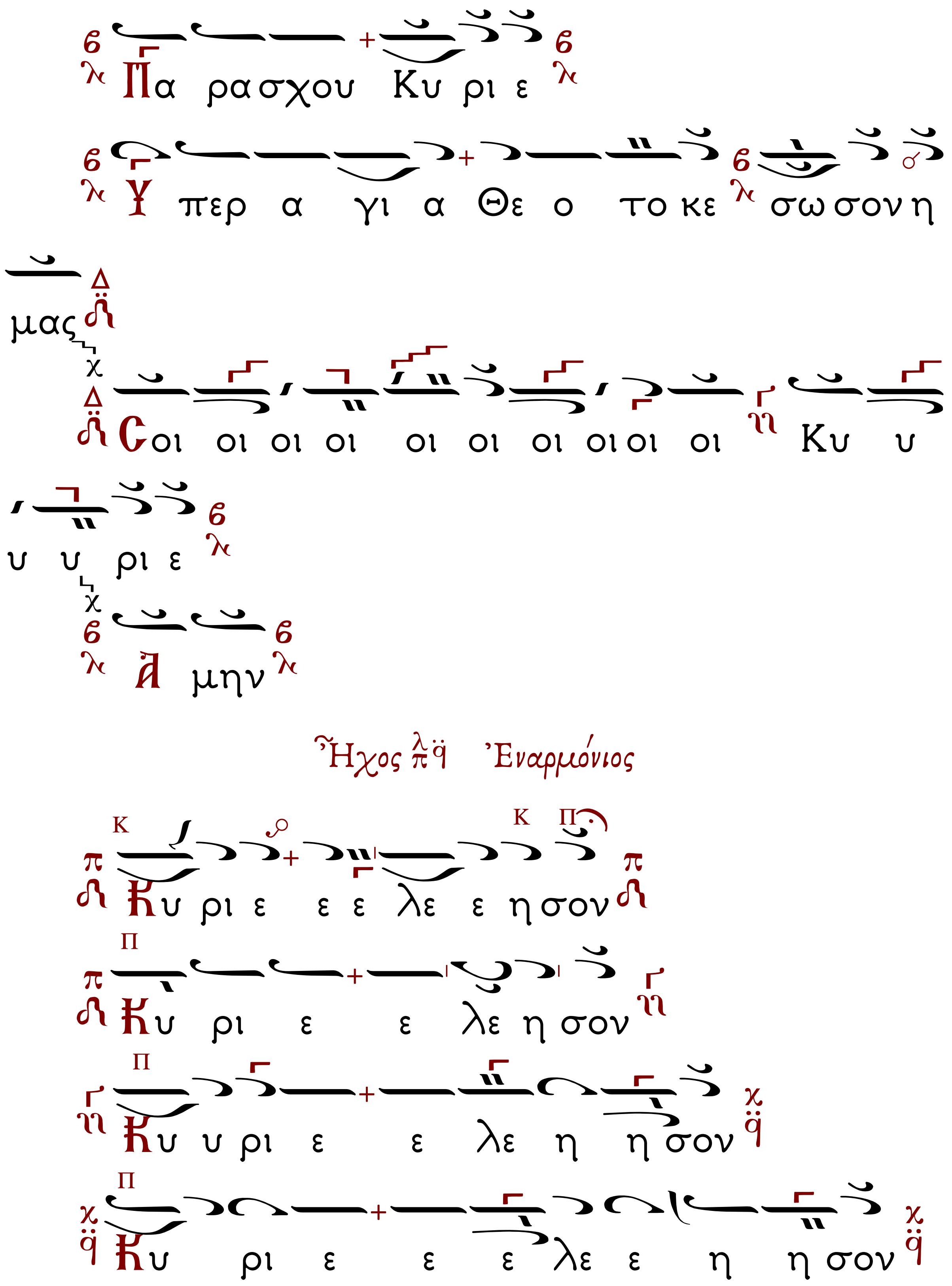
Πα ρασχου Κυ ρι ε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι Κυ υ υ υ ρι ε
Α μην
Ἦχος Ἐναρμόνιος
Κυ ρι ε ε ε λε ε η σον
Κυ ρι ε ε λε η σον
Κυ υ ρι ε ε λε η η σον
Κυ ρι ε ε ε λε ε η η σον

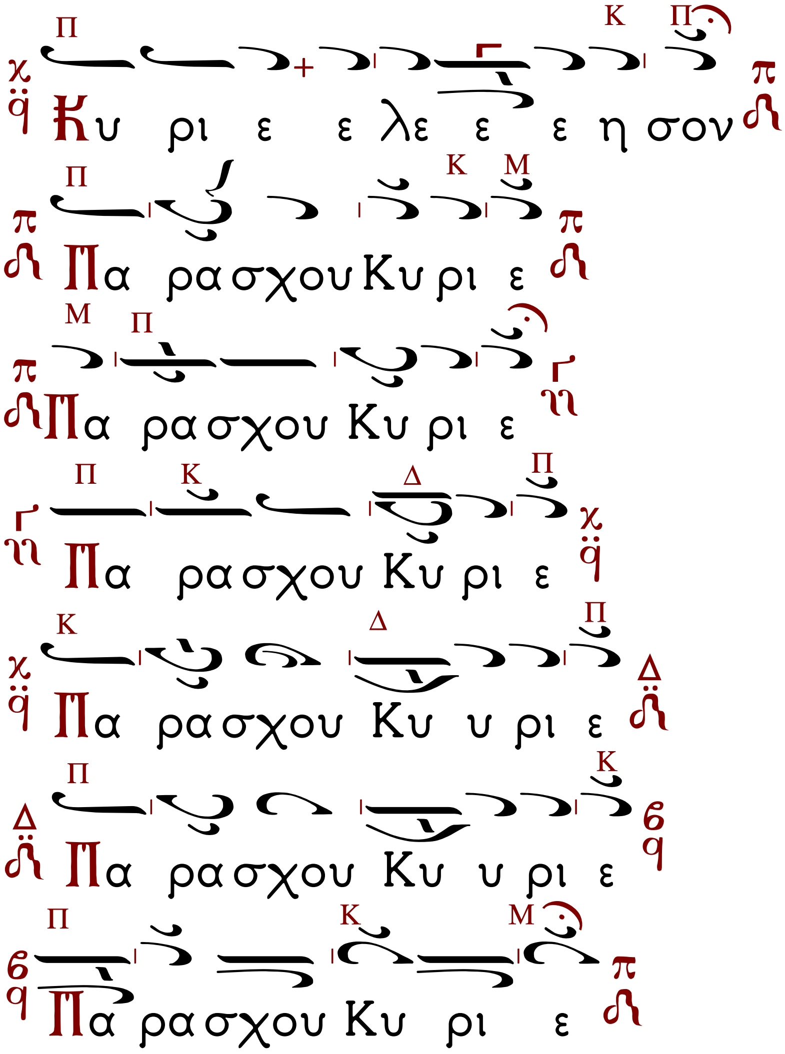
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
Πα ρα σχου Κυ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν.

Ἐπιλογές παρά διαφόρων Διδασκάλων

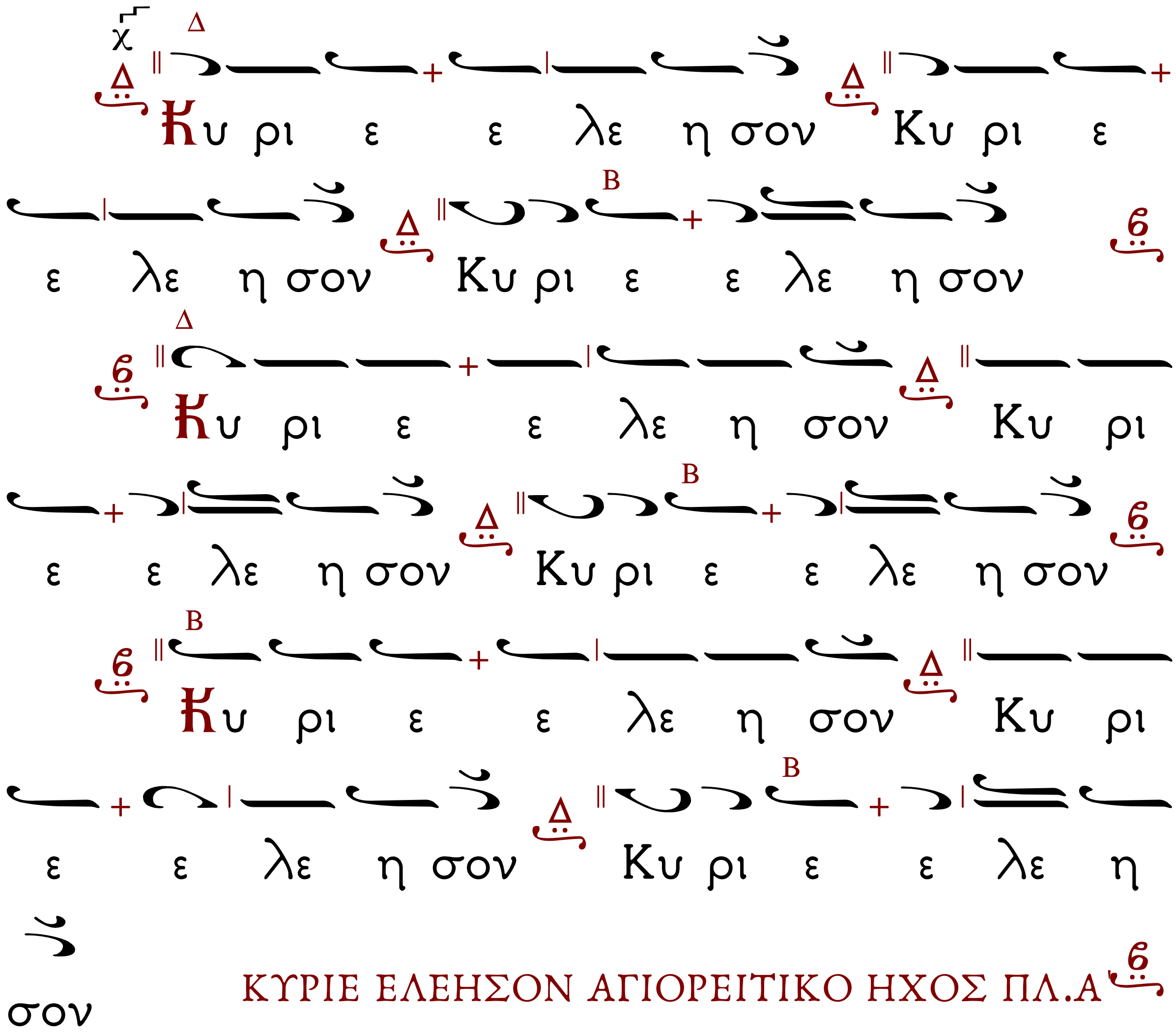

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟ ΗΧΟΣ ΠΛ.Α

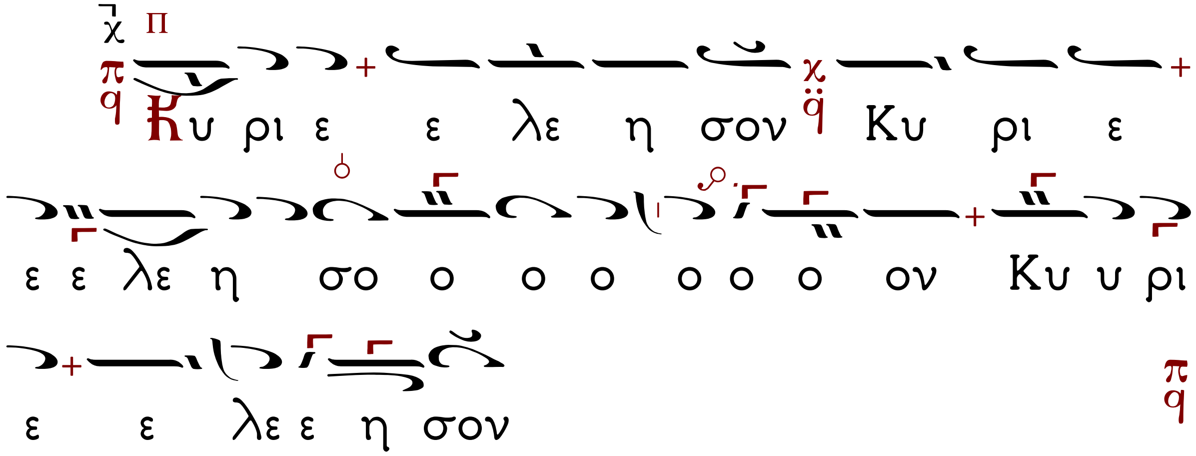

Θεοτόκε Παρθένε.

Ἦχος πλ. α' Κε

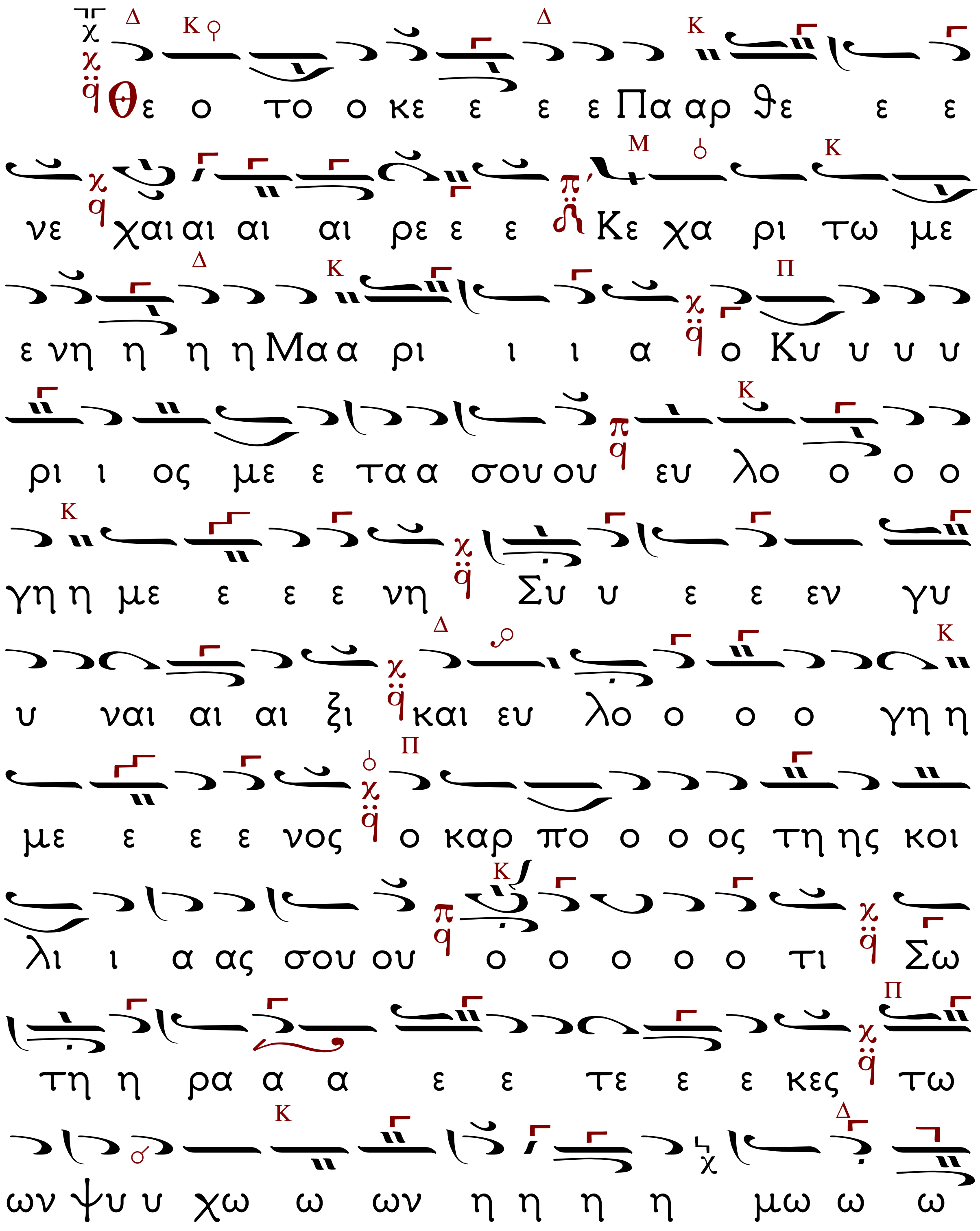

ων

Πλου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει

να σαν οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον

ουκ ε λατ τω ω θη σον ται παν το ος

α γα θου

Τὸ τέλος τοῦ τρίτου. παν το ος α γα

θου ου ου ου ου ου ου

Στιχηρά Ἰδιόμελα τοῦ Σαββάτου τοῦ Θωμᾶ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ. α' Πα

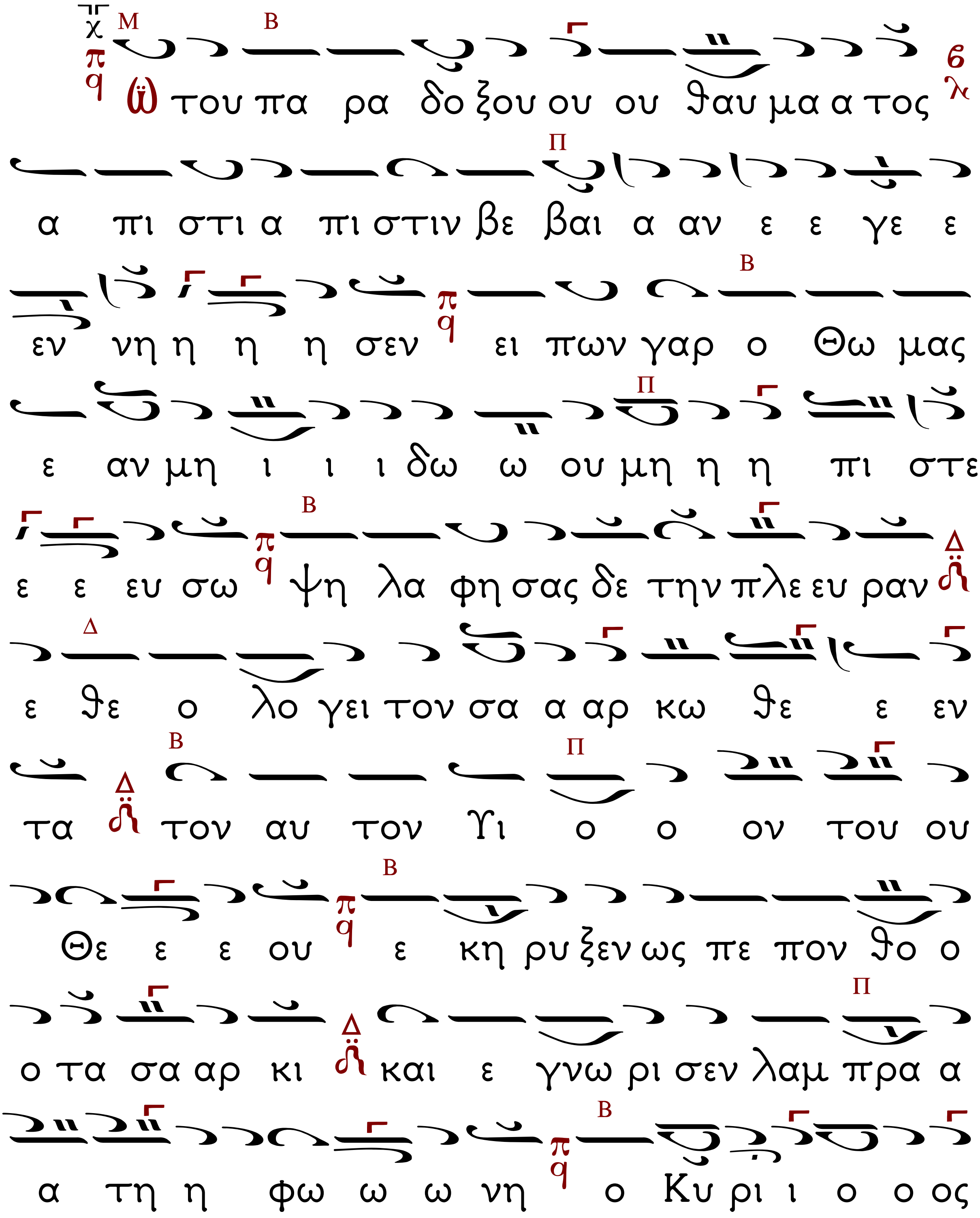

μου και ο ο ο Θε ο ος μου ου δο ξα α σοι

οι

Στίχ. Ε παι νει Ι ε ρου σα λημ τον

Κυ ρι ον αι νει τον Θε ο ον σου Σι ι

ι ων

Ἦχος Πα

Ω του πα ρα δο ξου ου ου θαυ μα

α τος του πυ ρος ο ο χο ο ορ τος α αψα

με νος σε ε ε σωω ω ωσται βα λων γαρ

ο Θωω ω μας εν τη πυ ρι νη πλευ ρα τη ην χει

ει ει ρα Ι η σου Χρι στου ου ου του Θε ε

ου ου κα τε φλε ε ε χθη η τη ψη η λα α

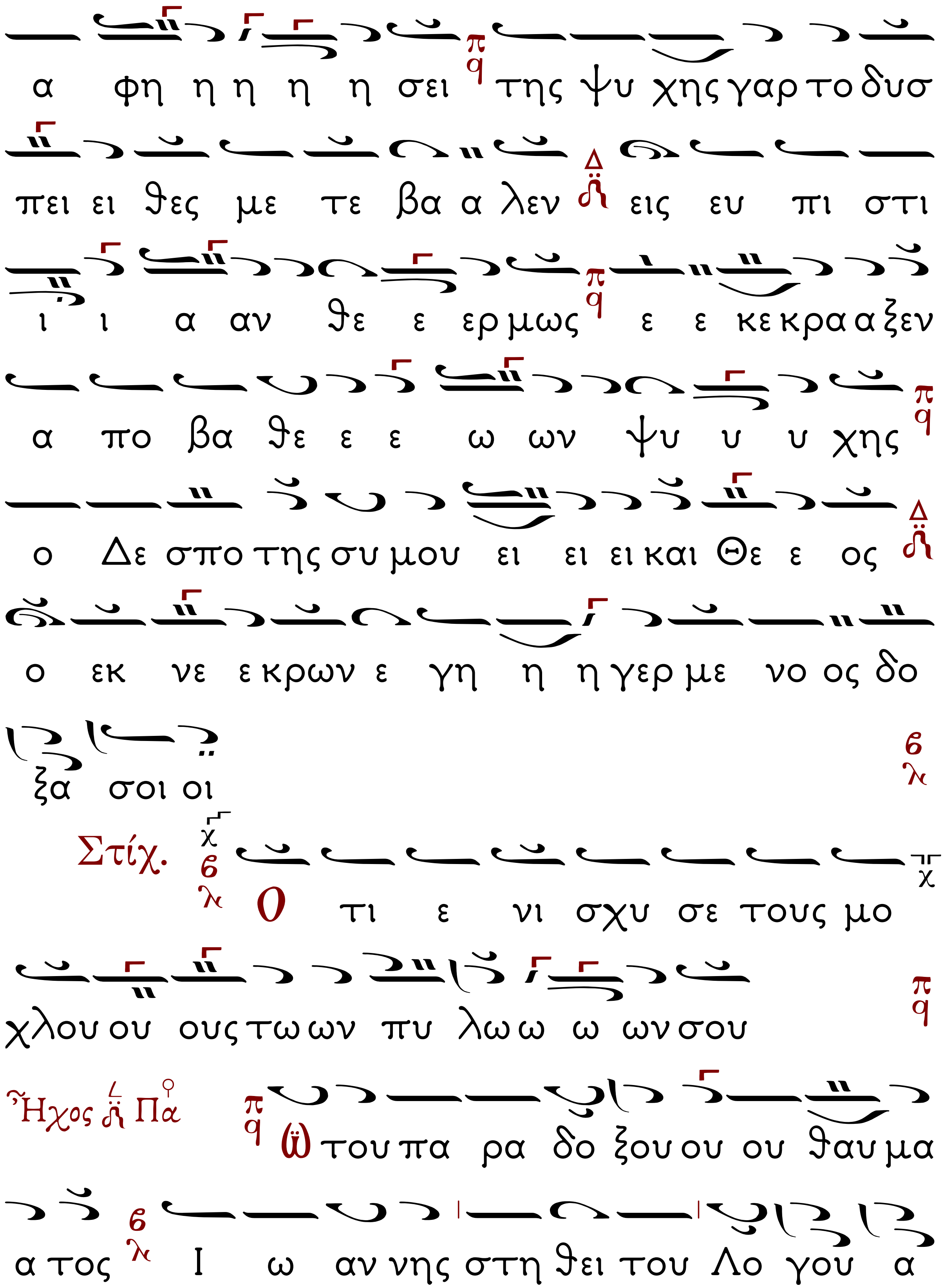
α φη η η η η σει της ψυ χης γαρ το δυσ
πει ει θες με τε βα α λεν εις ευ πι στι
ι ι α αν θε ε ερ μως ε ε κε κρα α ξεν
α πο βα θε ε ε ω ων ψυ υ υ χης
ο Δε σπο της συ μου ει ει ει και Θε ε ος
ο εκ νε ε κρων ε γη η η γερ με νο ος δο
ξα σοι οι
Στίχ. Ο τι ε νι σχυ σε τους μο
χλου ου ους των ων πυ λω ω ω ων σου
Ἦχος Πα Ω του πα ρα δο ξου ου ου θαυ μα
α τος Ι ω αν νης στη θει του Λο γου α

νε ε ε πεε ε ε σε Θω μας δε ε την πλε

ευ ραν προσ ψη λα φη η η σαι αι κα τη ξι

ω ω ω ω θη αλλ ο μεν ε κει θεν φρι κτως

Θε ο λο γι ας βυ υ θον α νελ κει ει τη ην οι

κο ο νο ο ο μι ι ι ι ι αν ο δε

η ξι ω ω ται μυ στα γω γη σαι αι η η

η η η μας πα ρι στη σι γαρ τας α πο δει

ξεις τρα α νως της ε γε ερ σε ως α αυ του ου

ου εκ βο ο ο ων ο Κυ ρι ι ο ο ος

μου και ο ο Θε ος μου ου δο ξα σοι οι

Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. τῆς Ἁγίας Ἦχος πλ. β'.

Με ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι
αι Υι ω και Α γι ι ω Πνευ μα α
α τι

Δευ τε φι λο μα αρ τυ υ υ ρες πα
α αν τες εν τω να ω της α θλη φο ρου Ει
ει ρη η η η νης σημερον α θροι οι σθεν
τες πνευ μα τι κως πα νη η η γυ ρι ι ι
σω ω ω ω μεν ευ ω χου με νοι μυ στι
κην νυν η μιν τρα α α πε ε ε ε ζαν
τας α ρι στει ας και τους α θλους αυ της πα

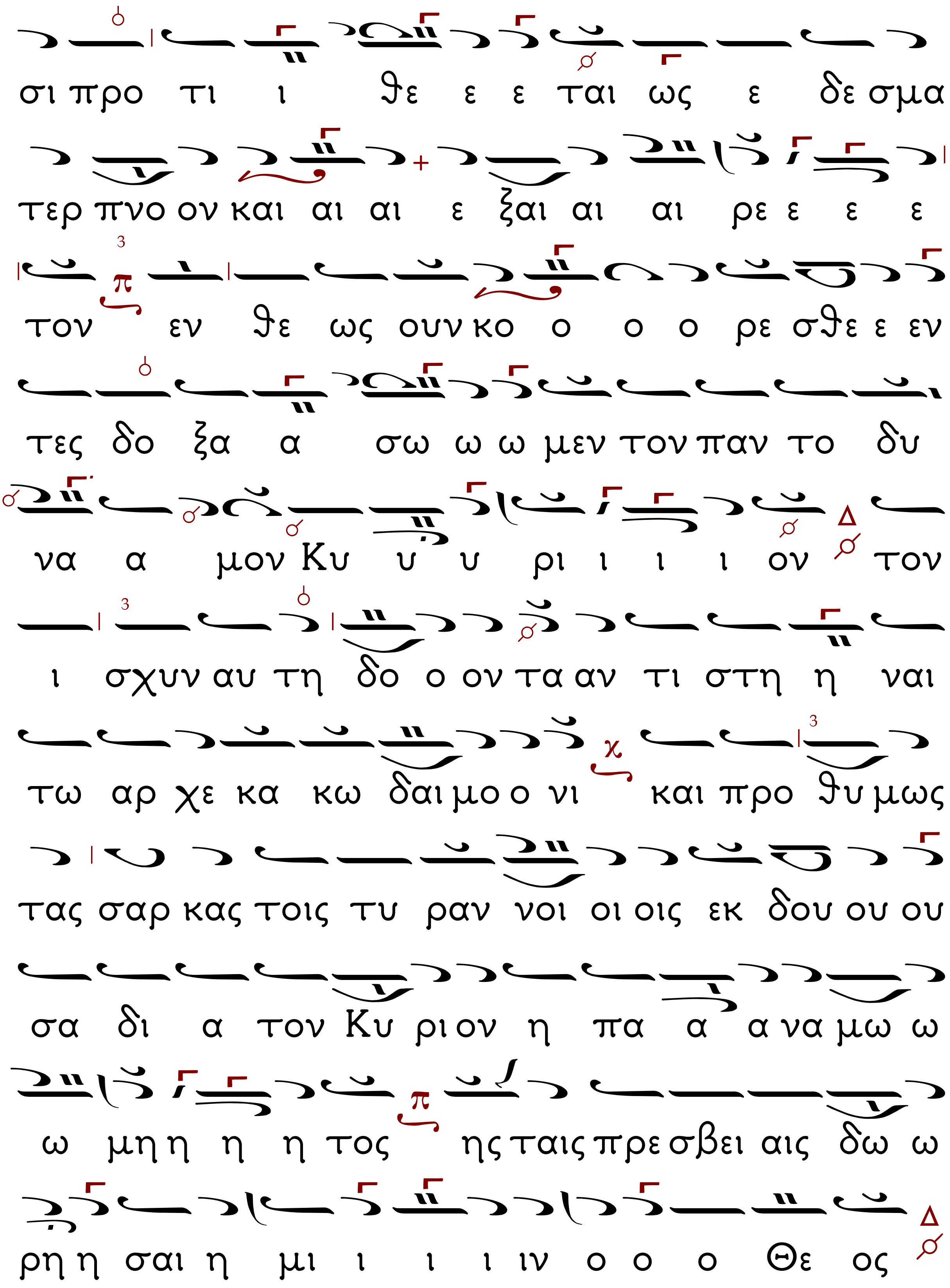
σι προ τι ι θε ε ε ται ως ε δε σμα
τερ πνο ον και αι αι ε ξαι αι αι ρε ε ε ε
τον εν θε ως ουν κο ο ο ο ρε σθε ε εν
τες δο ξα α σω ω ω μεν τον παν το δυ
να α μον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον τον
ι σχυν αυ τη δο ο ον τα αν τι στη η ναι
τω αρ χε κα κω δαι μο ο νι και προ θυ μως
τας σαρ κας τοις τυ ραν νοι οι οις εκ δου ου ου
σα δι α τον Κυ ρι ον η πα α α να μω ω
ω μη η η η τος ης ταις πρε σβει αις δω ω
ρη η σαι η μι ι ι ι ιν ο ο ο Θε ος

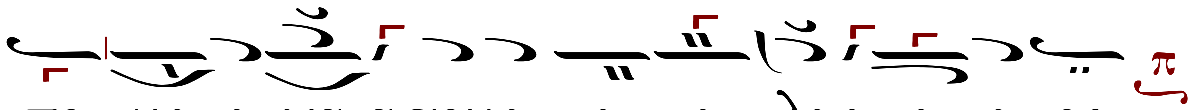

το με ε γα α σου ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α' Πα

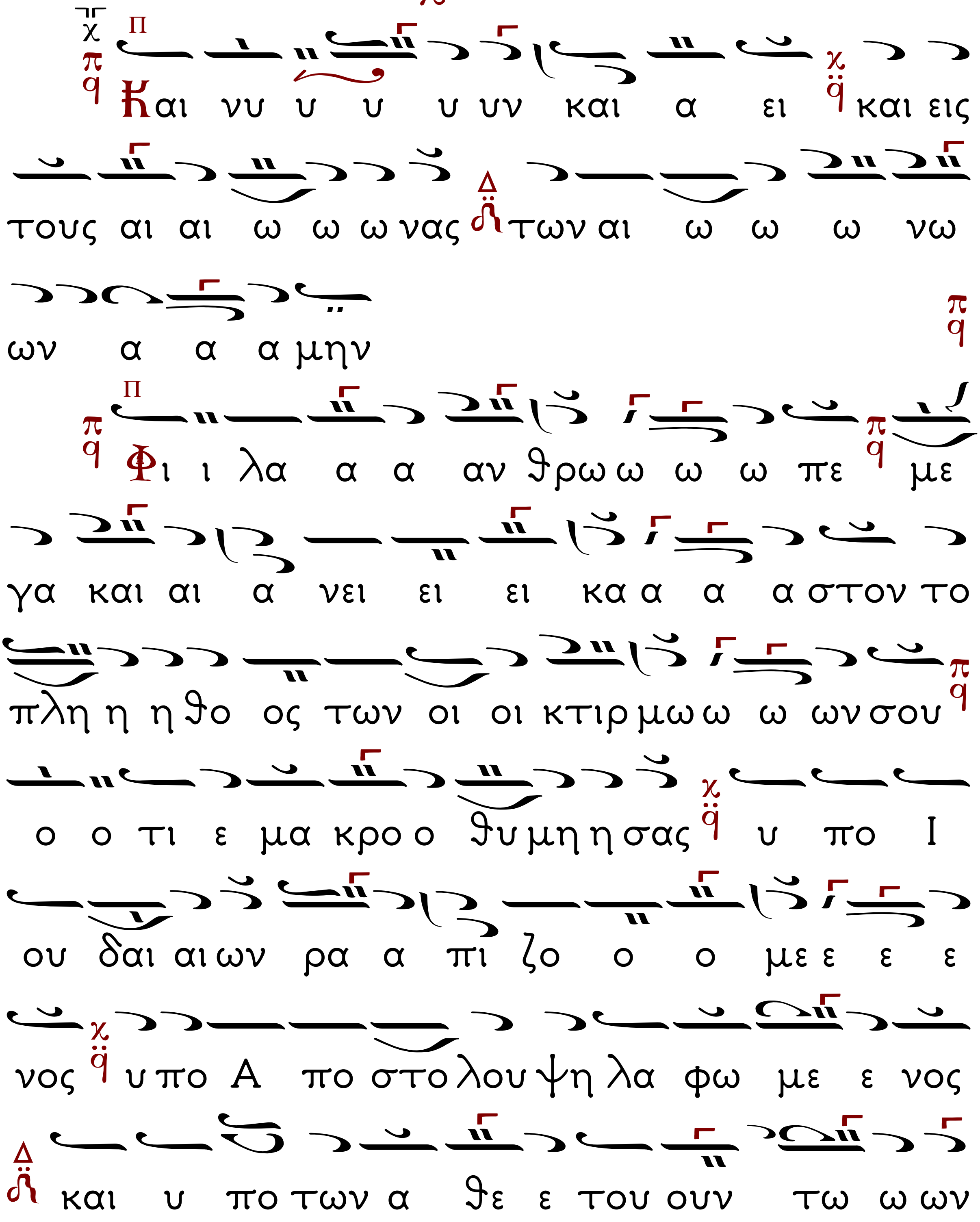

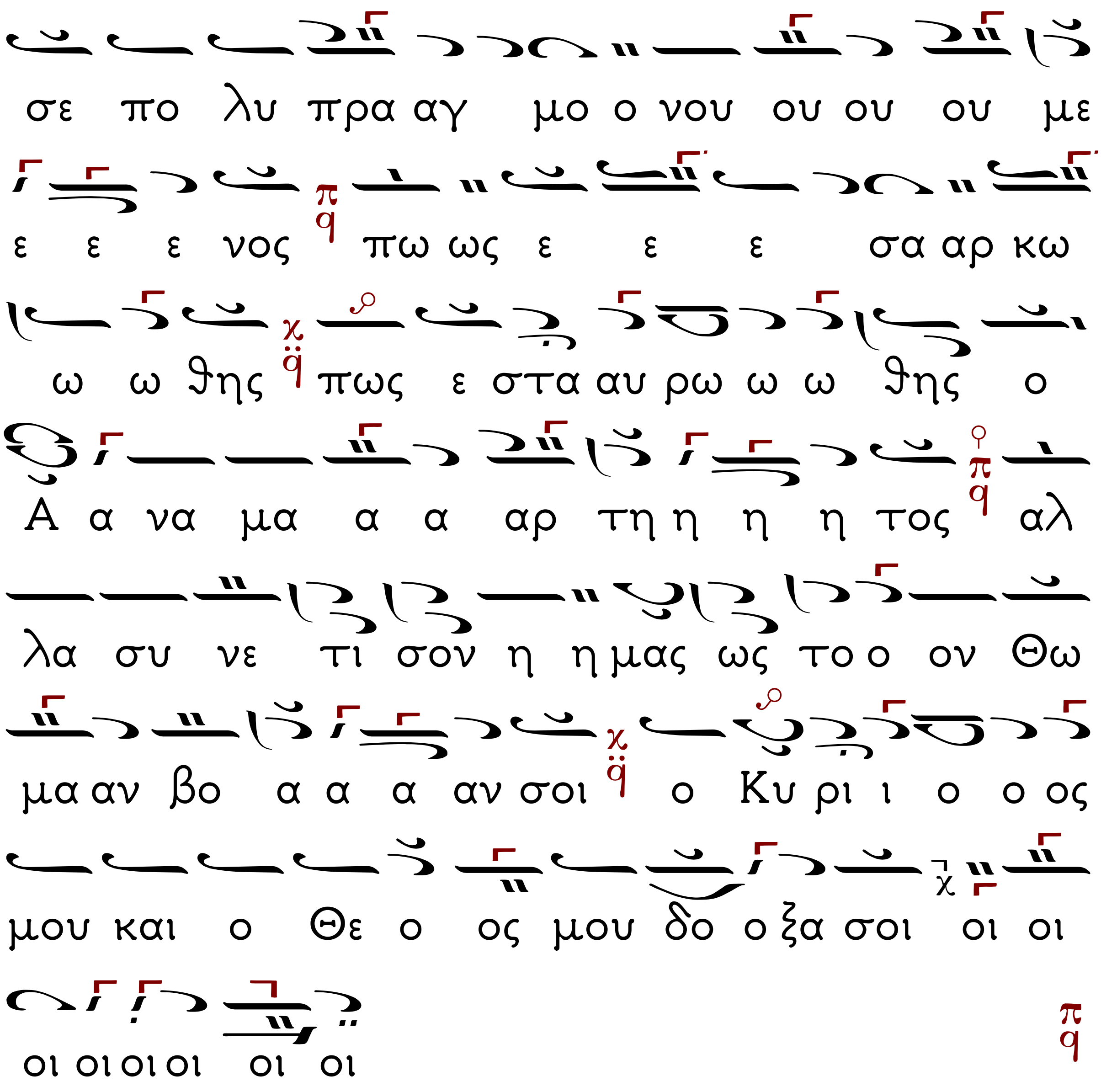
σε πο λυ πρα αγ μο ο νου ου ου ου με
ε ε ε νος πω ως ε ε ε σα αρ κω
ω ω θης πως ε στα αυ ρω ω ω θης ο
Α α να μα α α αρ τη η η η τος αλ
λα συ νε τι σον η η μας ως το ο ον Θω
μα αν βο α α α αν σοι ο Κυ ρι ι ο ο ος
μου και ο Θε ο ος μου δο ο ξα σοι οι οι
οι οι οι οι οι οι

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Βαρύς Γα

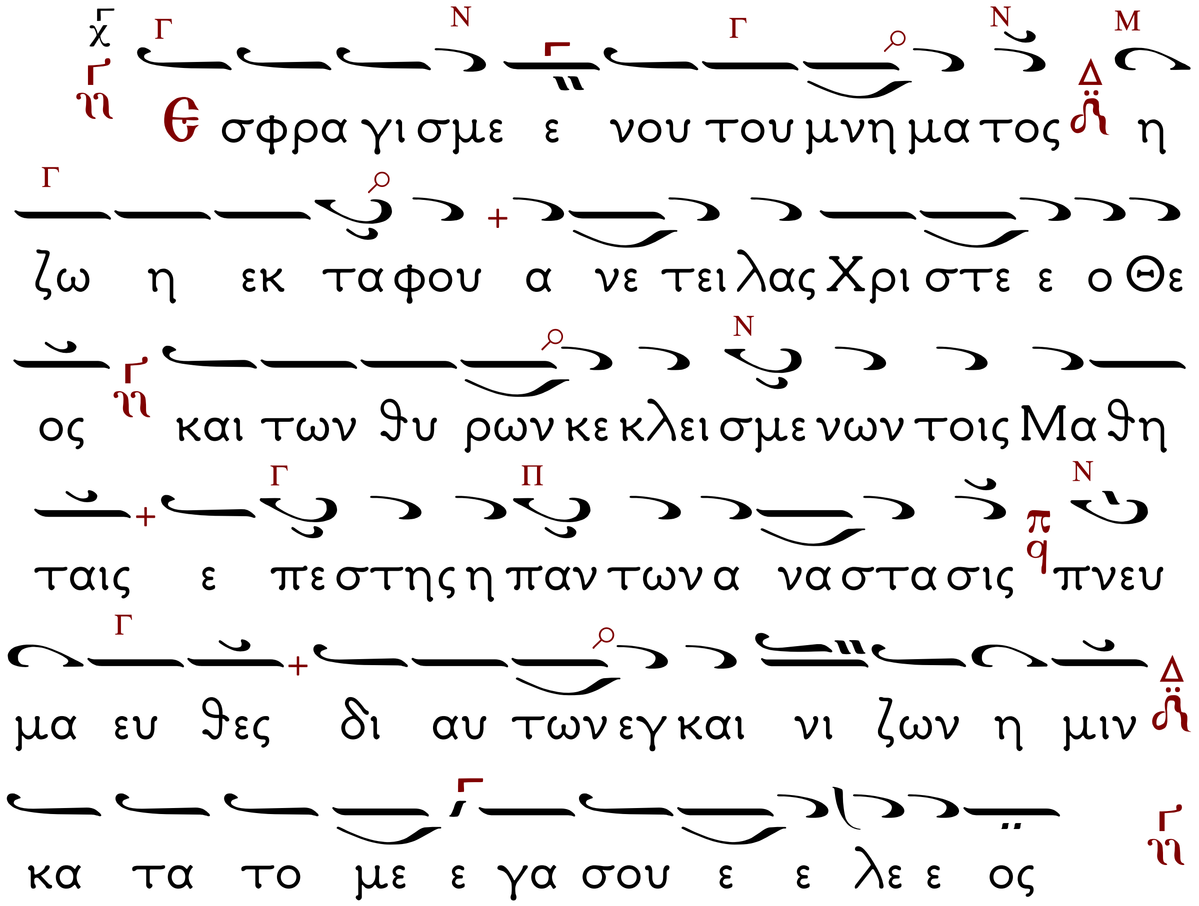

Δόξα... Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας.

Ἦχος Πα

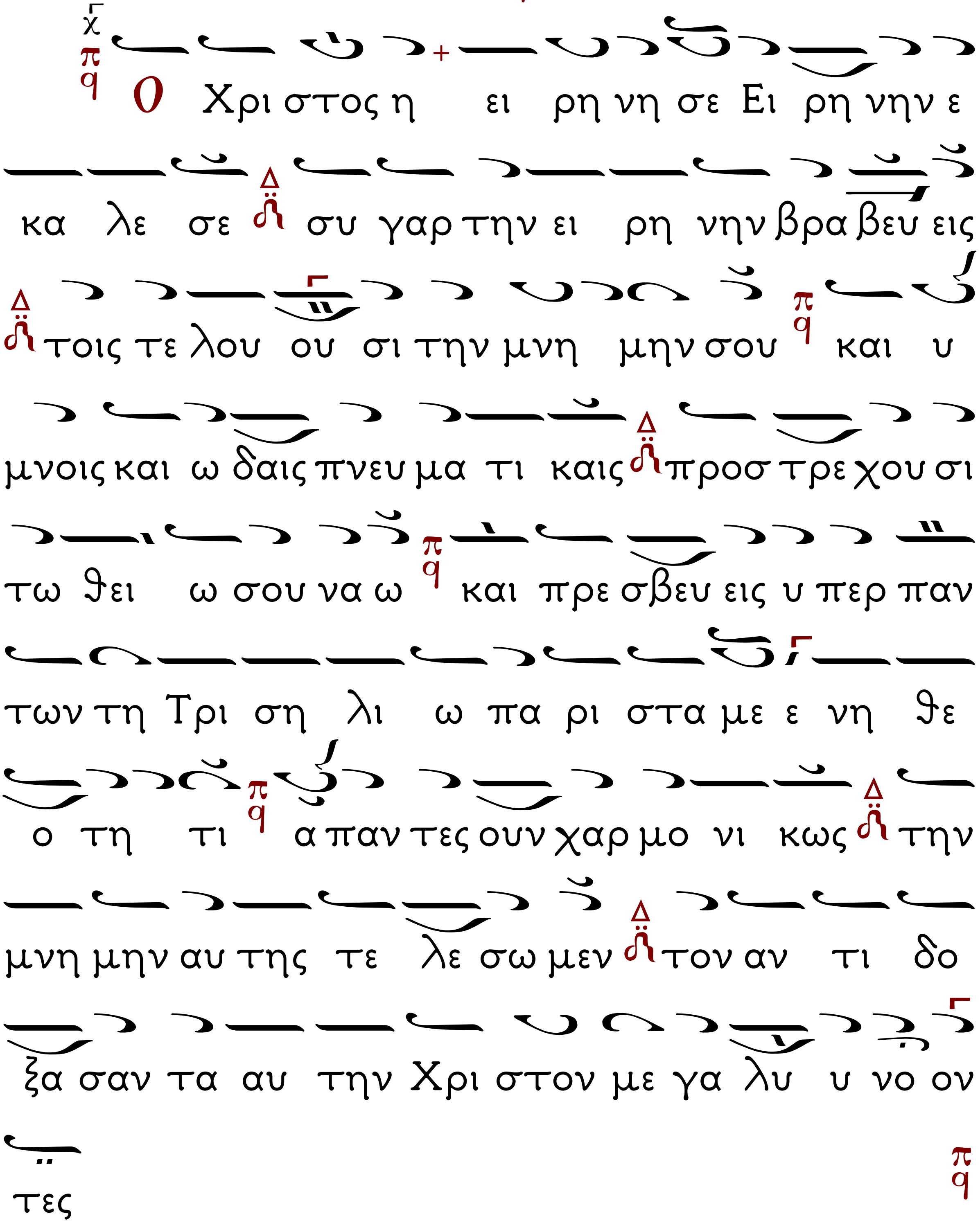

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

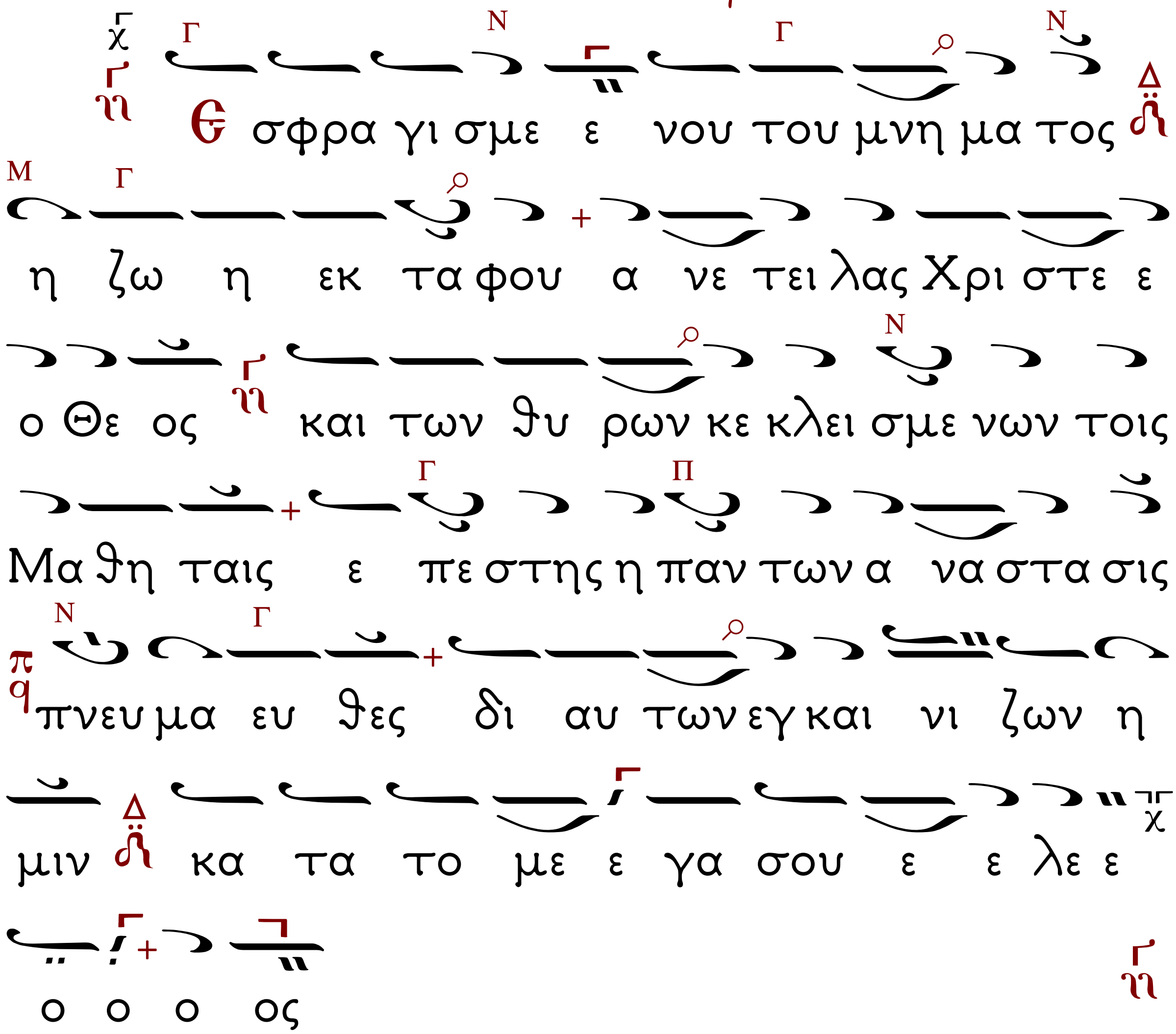

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε, ἐλέησον (γ΄), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Χορός: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.